

Alte Drucke

**ELEMENTA || GRAECAE ET LATINAE || Grammaticae collata,
& || recognita || Per Georgium Maiorem.||**

Maior, Georg

Magdeburg, 1546

VD16 ZV 27873

DE NOMINE.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149974

orationem exactè perdiscat. Ad horum enim flexum uanantur nomina primæ, secundæ & tertiæ declinationis implicium.

DE NO-

MINE.

NOMEN quid est?

Est pars orationis, cum casu, corpus aut rem proprie communiterne significans.

ὄνομα ἔστι μέρος λόγου πῶτακόν, σῶμα, ἢ πρᾶγμα σημαίνον, κοινῶς ἢ ἰδίως λεγόμενον.

Corpus, ut arbor, δένδρον. lignum, ξύλον.

Rem, ut modestia σωφροσύνη.

Propria, ut Homerus, Ὅμηρος.

Communiter, ut homo, ἄνθρωπος.

Nomen quotuplex est?

Proprium, quod est nomen unius, ut Plato, πλάτων.

Duplex

Appellatiuum
quod est multis commune.

Substantiivum, cuius significationi non potest addi man, weib, ding, ut aurum χρυσός, ein gold ding, also pfleget man nicht zu reden.

Adiectiivum, cui potest ad-

di man, weib, ding, ut aureus χρυσῆος, ein gulden man, guldene frau, ein gulden ding &c.

Nomini

Nomini quot accidunt ?

Sex. Quæ? Comparatio, Genus, Numerus, Figura, Casus & Declinatio.

DE COMPARATIONE.

Comparisonis gradus quot sunt ?

Tres. Qui? Positiuus ut modestus $\sigma\omega\phi\rho\sigma\epsilon\sigma\tau\omicron\varsigma$. Comparatiuus, modestior, $\sigma\omega\phi\rho\sigma\upsilon\epsilon\sigma\tau\omicron\varsigma$. Superlatiuus, modestissimus, $\sigma\omega\phi\rho\sigma\upsilon\sigma\tau\omicron\varsigma$.

Quæ nomina comparantur ?

Adiectiua duntaxat, quorum significatio augeri minuiue potest.

Vnde formatur Comparatiuus ?

Apud Latinos formatur regulariter à casu positiui desinente in i, addendo or, ut docti, adde or, fit doctior comparatiuus. forti adde or, fit fortior.

Vnde formatur Superlatiuus ?

Regula prima.

Quæ rrsiniunt, faciunt superlatiuos adiecta rimus, ut niger adde rimus, fit Superlatiuus nigerrimus.

Secunda Regula.

Quæ aliter finiunt, faciunt superlatiuum adijciendo ad casum positiui in i desinentem s & simus, ut docti adde s & simus, fit doctissimus.

VNDE FORMATVR COMPARATI-
uius Grecorum ?

Formatur secundum uarietatem terminationum.

Die

Dic Regulas.

Regula prima.

In os adiectiua faciunt regulariter comparati-
os σ abiecta, & τος ad positium addita, ut
ἀνδρὸς λιγυρότερος.

Observabis autem, quæ penultimam positiui ha-
bent longam, seruant ο μικρόν ante πρ, ut ἐν-
δοξος ὑποδοξότερος. Quæ uero penultimam habent
breuem, mutant ο μικρόν in ω μέγα, ut σοφὸς σο-
φώτερος.

Secunda Regula.

In ηs adiectiua faciunt comparatiuum, ηs in εσ
mutato, & addita uoce τερος, ut ἀληθὴς ἀληθέστερος.

Tertia regula.

Quæ eis finiunt, mutant eis in έστερος, ut χαρίεις
χαριέστερος.

Quarta.

In ους, τερος addunt, ένυνους ένυνέστερος.

Quinta.

Quæ ων finiunt, addunt ad nominatiuum pluralem
τερος, ut σώφρονες, adde τερος, fit σωφρονέστερος.

Sexta.

Quæ υσ finiunt, abijciunt σ, addita τερος, ut
βραχυσ βραχύτερος.

Est & hoc observandum pueris, quod regularis
terminatio comparatiui Græci est τερος, superlatiui
τατος.

B

Superlati-

SVPERLATIVVS VNDE
formatur?

A Comparatiuo, mutando τερος in τatos, ut ἄλλος
κότερος ἀνυκότερος.

Comparationes regulares
Latinorum.

	Positiuus	Comparatiuus	Superlatiuus.
Mas.	Doctus	doctior	doctissimus.
Fœm.	Docta	doctior	doctissima.
Neut.	Doctum	doctius	doctissimum.
Mas.	Niger	nigrior	nigerrimus.
Fœm.	Nigra	nigrior	nigerrima.
Neut.	Nigrum	nigrius	nigerrimum.
Mas.	Acer	acrior	acerrimus.
Fœm.	Acris	acrior	acerrima.
Neut.	Acre	acrius	acerrimum.
Mas.	Fortis	fortior	fortissimus.
Fœm.	Fortis	fortior	fortissima.
Neut.	Forte	fortius	fortissimum.
Mas.	Audax	audacior	audacissimus.
Fœm.	Audax	audacior	audacissima.
Neut.	Audax	audacius	audacissimum.

Comparationes regulares
Græcorum.

ος

Positiuus

Positivus	Comparativus	Superlativus.
Μαθ. ὁ λυγρός	λυγρότερος	λυγρότατος.
Γεν. ἡ λυγρή	λυγρότερη	λυγρότάτη.
Νεμ. τὸ λυγρόν	λυγρότερον	λυγρότατον.
Μαθ. ὁ σοφός	σοφώτερος	σοφώτατος.
Γεν. ἡ σοφή	σοφώτερη	σοφώτάτη.
Νεμ. τὸ σοφόν	σοφώτερον	σοφώτατον.

ΗΣ

Μαθ. ὁ ἀληθής	ἀληθέστερος	ἀληθέστατος.
Γεν. ἡ ἀληθής	ἀληθέστερη	ἀληθεστάτη.
Νεμ. τὸ ἀληθές	ἀληθέστερον	ἀληθέστατον.

ΕΙΣ

Μαθ. ὁ χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος.
Γεν. ἡ χαρίεσσα	χαριέστερη	χαριεστάτη.
Νεμ. τὸ χάριεν	χαριέστερον	χαριέστατον.

ΟΙΣ

Μαθ. ὁ ἀπλοῦς	ἀπλούστερος	ἀπλούστατος.
Γεν. ἡ ἀπλή	ἀπλούστερη	ἀπλυστάτη.
Νεμ. τὸ ἀπλοῦν	ἀπλούστερον	ἀπλούστατον.

ΩΝ

Μαθ. ὁ σώφρων	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος.
Γεν. ἡ σώφρων	σωφρονέστερη	σωφρονεστάτη.
Νεμ. τὸ σώφρον	σωφρονέστερον	σωφρονέστατον.

ΥΣ

Μαθ. ὁ βραχύς	βραχυτέρος	βραχύτατος.
---------------	------------	-------------

Fem. ἡ βραχὺῆα βραχυτέρα βραχυτέρα.
 Neut. τὸ βραχὺ βραχυτέρον βραχυτέρον.

Comparationes irregulares
 Latinorum.

Positivus.	Comparativus.	Superlativus.
Multus		plurimus
Multa		plurima
Multum	plus	plurimum.
Malus	peior	peissimus
Mala	peior	peissima
Malum	peius	peissimum.
Bonus	melior	optimus
Bona	melior	optima
Bonum	melius	optimum.
Magnus	maior	maximus
Magna	maior	maxima
Magnum	maius	maximum.
Parvus	Minor	Minimus.

Comparationes anomala
 Græcorum.

πολύς	πλεῖων	πλεῖστος
πολλή	πλεῖων	πλείστη
πολύ	πλεῖον	πλεῖστον
κακός	κακίων	κακίστος
κακή	κακίων	κακίστη
κακόν	κακίον	κακίστον
καλός	καλλίων	καλλίστος

καλὴ

καλὶ	καλλιῶν	καλλίστη
καλόν	καλλιον	καλλιστον
μέγας	μεῖζων	μέγιστος
μεγάλῃ	μεῖζων	μεγίστη
μέγα	μεῖζον	μέγιστον.

Atq; ita uides ferè eadem adiectiua apud Græcos
 irregularis esse cōparationis, quæ sunt apud Latinos.
 Reliquorum uero Latinarum & Græcorum adie-
 ctiuorum irregulares comparationes, pete ex alijs
 Grammaticis.

DE GENERIBVS.

Genera nominum quot sunt?

Sex apud Latinos & Græcos.

Masculinum, ut hic uir, ὁ ἀνὴρ.

Fœmininum, ut hæc mulier, ἡ γυνή.

Neutrum, ut hoc lignum, τὸ ξύλον.

Commune, ut hic et hæc homo, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος.

Omne, ut hic & hæc et hoc sælix, ὁ ἢ τὸ δὲ μάκαρ.

Promiscuum seu κοινον, ut hæc aquila, ὁ ἀετός.

Est et dubium genus, cum eadem uox alio atq; alio
 genere apud autores usurpatur.

Quomodo cognoscuntur genera
 nominum substantiuorum?

Latinorum nominum genera cognoscuntur tribus
 modis. Primum significatione, id quod traditur in re-
 gulis generalibus de nominum generibus. Deinde ter-

B iij

minatione,

minatione, quod docent speciales regule, quas ex Philippi Melancthonis grammatica aut aliorum præceptis discas. Postremum autoritate.

Græcorum autem nominum genera cognoscuntur tum ex articulis, quos ferè ubiq; præpositos habent, tum ex declinationibus, ut patebit infra.

Quomodo cognoscuntur genera adiectiuorum nominum.

Per terminationes in utraq; lingua. Alia enim adiectiua tribus terminationibus tria genera continent, ut

Latina.

	Hic	Iustus	
	hec	iusta	
	hoc	iustum	
I V. S.	Hic	Purus	Albus
	hec	pura	Alba.
	hoc	purum.	Album.
II	ER	{ Niger	Acer
		{ Nigra	Acris
		{ Nigram,	Acre.

Græca.

		{ <table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ δῖνα</td> </tr> <tr> <td>ὁ δῖνον</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ δῖνα	ὁ δῖνον																		
ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]																							
ἡ δῖνα																								
ὁ δῖνον																								
I OS	{ <table> <tr> <td>Purum aut</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td>s finiens:</td> <td rowspan="2"> [<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table> </td> </tr> </table></td></tr></table>	Purum aut	[<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td>s finiens:</td> <td rowspan="2"> [<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	ὁ καθαρός	[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά	ὁ καθαρόν	s finiens:	[<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ὁ καθαρός	[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά	ὁ καθαρόν							
		Purum aut		[<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td>s finiens:</td> <td rowspan="2"> [<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table> </td> </tr> </table>		ὁ καθαρός		[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]		ἡ καθαρά		ὁ καθαρόν		s finiens:	[<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ὁ καθαρός	[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά	ὁ καθαρόν	
		ὁ καθαρός				[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>			ὁ δῖνος		[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά		ὁ καθαρόν										
ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]																							
ἡ καθαρά																								
ὁ καθαρόν																								
s finiens:	[<table> <tr> <td>ὁ καθαρός</td> <td rowspan="3"> [<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ὁ καθαρός	[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>	ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά	ὁ καθαρόν																	
ὁ καθαρός		[<table> <tr> <td>ὁ δῖνος</td> <td rowspan="3"> [Composita in os generis com- munis sunt.] </td> </tr> <tr> <td>ἡ καθαρά</td> </tr> <tr> <td>ὁ καθαρόν</td> </tr> </table>		ὁ δῖνος		[Composita in os generis com- munis sunt.]	ἡ καθαρά	ὁ καθαρόν																
ὁ δῖνος	[Composita in os generis com- munis sunt.]																							
ἡ καθαρά																								
ὁ καθαρόν																								

Impurum

[Impurum { ὁ λυτικός
ἡ λυτική
ὁ λυτικόν }]

II AS { μέλας πᾶς Sic aorista τύψας
μέλαινα πᾶσα participia τύψασα
μέλαρ πᾶρ in as τύψαν

III EIS { χάρις τυφθεῖς
χάριςα participia τυφθῆσα
χάριν τυφθεῖν.

III YS { ἡδύς πολὺς
ἡδῶ πολλή
ἡδύ πολὺ.

V OYS { χυσοῦς
χυσᾶ
χυσοῦν.

Alia adiectiva duabus terminationibus tria continent genera, et sunt generis communis.

Latina IS { Hic et haec fortis
et hoc forte.

Græca { ΗΣ ὁ καὶ ἡ ἀληθής καὶ ὁ ἀληθής.
ΙΣ ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις ὁ φιλόπατρις
ΟΣ ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος καὶ ὁ φιλόσοφος
ΩΣ ὁ καὶ ἡ εὐγεωὺς καὶ ὁ εὐγεωρ
ΗΝ ὁ καὶ ἡ τέλειω καὶ ὁ τέλειω
ΩΝ ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ ὁ εὐδαίμων.

Regula.

Omnia adiectiva græca cōposita sunt generis cōmunis.

B 4

Alia

Alia una terminatione tria genera continent, & dicuntur generis omnis.

Lati na in	{	Er	] hic & hæc & hoc	{	Pauper	] Græci
		Es			locuples	
		Vs			uetus	
		Ns			sapiens	
		Rs			iners	
		X			felix	

DE NUMERO,

Numeri nominum quot sunt?

Latinorum sunt tantum duo. Singularis, ut hic sermo. Pluralis, ut hi sermones.

Græcorum sunt tres numeri. ἑνικός Singularis ut ὁ λόγος. δυνικός Dualis, ut τὸν λόγον, & πλαθυνικός Pluralis, ut οἱ λόγοι.

DE FIGURA.

Figure nominum quot sunt?

Latinorum duæ. Simplex, ut sapiens. Composita, ut insipiens.

Græcorum tres, ἁπλῶν Simplex ut σόφος. σύνθετον Composita διλόσοφος, & ἀσύνθετον Decomposita, ἀδιλόσοφος.

DE CASU.

Casus nominum quot sunt?

Latinorum sex; Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus & Ablatiuus, qui & Latini dicitur, quod Græci hoc casu omnino careant.

Græcorum

Græcorum sunt quinque. ὁνομαστικὴ Nominati-
uus, γεννητικὴ Genitiuus, δοτικὴ Datiuus, αἰτιατικὴ Accu-
satiuus, ἢ κλητικὴ Vocatiuus.

DE DECLINATIONE.

Declinationes Nominum quot sunt?

Quinq; in utraq; lingua. Prima, Secunda, Tertia,
Quarta & Quinta. Nam quanquam Græcorum decem
declinationes numerentur, quinque nempe simplicium,
& quinque contractorum, tamen contractorum nusquam
à quinta simplicium uariant, nisi ubi est uocalium con-
cursus, quæ propter εὐφωνίαν coire solent, ut infra
ostendemus. Ne autem sequens declinationum collatio
quenquam perturbet, subijciam ex Donato initio bre-
uiter ordine declinationes Latinorum, deinde Græco-
rum, & primo Latinorum.

DE DECLINATIONIBVS

Latinorum.

De prima declinatione.

Prima declinatio quot literas terminales habet?

Tres. Quas? a e s. Quot terminationes? Qua-
tuor, as, es, a, e.

Quæ est agnitio primæ declinationis?

Hæc est. Cuius genitiuus & datiuus singulares, &
nominatiuus & uocatiuus plurales, in æ diphthongon
desinunt. Accusatiuus in am correptam Vocatiuus si-
milis est nominatiuo. Ablatiuus in a productam. Ge-

nitius pluralis in arum correptam. Dativus & ablativus in is productam. Accusativus in as productam.

Formula primæ declinationis.

	N	G	D	A	V	
	as			an	a	
Singulari	es	e	e	en	e	
	a			am	a	
	e			en	e	
Plurali	N	G	D	A	V	A'
	e	arum	is	as	e	is.

De secunda declinatione.

Secunda Declinatio quot literas terminales habet?

Tres. Quas? r s m. Quot terminationes? Sex, er, ir, ur, us, eus, um. Er, ut sacer, Ir, ut uir, Vr, ut satur, Vs, ut dominus, Eus, ut Tydeus, Vm, ut templum.

Quæ est agnitio secundæ declinationis?

Hec est, Cuius genitivus singularis, & nominativus & uocativus plurales in i productam desinunt. Dativus & ablativus in o productam. Accusativus in um correptam. De uocativo uero tres sunt regulæ.

I Quando nominativus in r uel m desinit, similis erit ei uocativus.

II Quando in us, mutatur us in e, ut dominus domine.

III Quando uero in ius, si sint propria nomina, abiecta us fit uocativus in i, ut Vergilius Vergili, Et

num appellatiuum, quod est filius, ut o fili. Genitiuus pluralis in orum correptam. Datiuus & ablatiuis in is productam. Accusatiuus in os productam, uel in a correptam.

Typus secundæ declinationis.

	N	G	D	A	V	A
Singulari,	Er				er	
	Ir				ir	
	Vr	i	o	um	ur	o
	Vm				um	
	Vs				eueli	
	Eus				eu	
	N	G	D	A	V	A
Plurali	{i}				{os}	{i}
	{a}	orum	is		{a}	{is}

De tertia declinatione.

Tertia declinatio quot literas terminales habet?

Decem. Quas A, e, o, c, l, n, r, s, t, x. In A, ut poema, Est monile, O, ut uirgo, C, ut lac, L, ut mel, N, ut nomen, R, ut pater, S, ut ciuitas, T, ut caput, X, ut scilicet. Quot terminationes? Septuaginta octo, uel paulo plures.

Quæ est agnitio tertiæ declinationis?

Hec est, Cuius genitiuus singularis in is correptam desinit. Datiuus in i productam. Accusatiuus in em uel in im correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in e correptam uel in i productam. Nominatiuus

minatiuus & accusatiuus & uocatiuus plurales, in es
productam uel in a correptam. Genitiuus pluralis in
um uel ium correptam. Datiuus & ablatiui in bus
correptam.

Forma tertiæ declinationis.

	G	D	A	V	A
Singu.	is	i	em uel im	similis no = e uel i	minatiuo.
	N	G	D	A	V
	es	um		es	es
Plura.	uel	uel	bus	uel	uel
	a	ium		a	a

De quarta declinatione.

Quarta declinatio quot literas terminales habet?

Duas. Quas? s & u. Quot terminationes? Similiter duas, us & u, Vs, ut manus, V, ut cornu.

Quæ est agnitio quartæ declinationis?

Hec est. Cuius genitiuus singularis, nominatiuus, accusatiuus & uocatiuus plurales in us productam desinunt. Datiuus in ui productam. Accusatiuus in um correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in u productam. Genitiuus in um correptam. Datiuus & ablatiui in bus correptam.

Typus quartæ declinationis.

Singu.

	N	G	D	A	V	A
Singulari	us	us	ui	um	us	u
	u	u	u	u	u	u
	N	G	D	A	V	A
Plurali	us			us	us	
	a	um	bus	a	a	bus

De quinta declinatione.

Quinta declinatio quot literas terminales habet?

Vnam. Quam? s. Quot terminationes? Similiter unam, es productam:

Quæ est agnitio quintæ declinationis?

Hec est. Cuius genitiuus & datiuus singularis in ei diuisas syllabas desinunt. Accusatiuus in em correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in e productam. Nominatiuus, accusatiuus & uocatiuus plurales in es productam. Genitiuus pluralis in erum correptam. Datiuus & ablatiuus in bus correptam.

	N	G	D	A	V	A
Singulari	Es	ei	ei	em	es	e
	N	G	D	A	V	A
Plurali	es	erum	bus	es	es	bus.

DE QVINQVE DECLINATIONIBUS simplicibus Græcorum.

De prima.

Prima declinatio simplicium quot terminationes habet?

Duas

Duas, ας & ης.

Quæ est eius agnitio?

Hæc est, cum eius casus ad hanc prescriptam formam flectuntur.

	N	G	D	A	V
Singulari	ας	ς	α	αυ	α uel ας
	ης	ς	η	ηυ	η uel ης
Duali	α	αυ	αυ	α	α
Plurali	α	ων	ας	ας	α

De secunda.

Secunda declinatio quot terminationes habet?

Similiter duas, α & η. Quæ est eius agnitio? Hæc est, cum eius casus hoc modo formantur.

	N	G	D	A	V
Singulari	α	ης	η	αυ	α
	η	ς	η	ηυ	η
Duali	α	αυ	αυ	α	α
Plurali	α	ων	ας	ας	α

De tertia.

Tertia quot habet terminationes?

Duas, ος & οψ. Quæ est eius agnitio? Hæc est, cum eius casus sic uariantur.

	N	G	D	A	V
Singulari	ος	ς	ω	οψ	ς
	οψ	ς	ω	οψ	οψ

Duali

Duali	ω	οἷν	οἷν	ω	ω
Plurali	{ οἱ	ων	οἰς	οὐς	οἱ
	{ α			α	α

De quarta.

Quarta quot habet?

Duas, ως & ω. Eius flexus hic est.

	N	G	D	A	V
Singulari	{ ως	ω	ω	ων	ως
	{ ων				ων
Duali	ω	ων	ων	ω	ω
Plurali	{ ω	ων	ων	ως	ων
	{ ω			ω	ω

De quinta.

Hæc habet octo litteras terminales α, ι, υ, ν, ξ, ς, σ, ϗ.
Ac reficitur hoc modo.

	N	G	D	A	V
Singulari	{ α ι υ ν	ος	ι	α ucl υ	similis no-
	{ ξ ς σ ϗ				minatiuo,
Duali	ε	οἷν	οἷν	ε	ε
Plurali	εις	ων	οἱ	ας	εις

Regulæ generales de nominibus neu-
tri generis in utraq; lingua.

Omnia nomina neutri generis, siue Græca siue Latina, tres similes habent casus in omnibus numeris, nominatiuum, accusatiuum & uocatiuum, et omnia in plurali per hos tres casus finiunt α, præter quartam simplicium, quæ ω finit.

Regulæ

Regulæ generales de declinatione
nominum Latinorum.

Datiui & ablatiui plurales omnium declinationum
sunt similes.

Regulæ generales de declinatione
Græcorum nominum.

Prima.

Nominatiuus & uocatiuus in omnibus numeris &
declinationibus sunt similes.

Secunda, de numero Duali.

Sicuti nominatiuus, accusatiuus & Vocatiuus semper
sunt similes, ita & genitiuus ac datiuus suam
utrisq; communem terminationem habent, in omnibus
declinationibus.

Tertia de genitiuo plurali.

Genitiuus pluralis omnium declinationum & generum
ωv finit.

Quotuplex est declinatio Græcorum?

Duplex, Simplicium & Contractorum. Simplex duarum
declinatio est, in qua singuli casus regulariter uno
modo exeunt, & sunt quinque.

Contracta est, in qua non uno modo finiunt casus,
sed patiuntur literarum uariationem propter concursum
uocalium, ut patebit infra. Et sunt itidem quinque.

De prima

DE PRIMA LATINORVM ET PRIMA
ma ac Secunda Græcorum
declinatione.

Prima declinatio Latinorum quot
terminationes habet?

Quatuor, as es a e.

Prima & secunda terminatio as & es Græcorum
& masculini generis tantum sunt, ut hic Aeneas, hic
Anchises, Atq; hæc due terminationes faciunt primam
declinationem Græcam simplicium:

Tertia terminatio a, est Latinorum & Græcorum,
& tam masculinorum quàm fœmininorum & com=
munium, ut hic scriba, poeta, hæc Musa. hic & hæc
incola.

Postrema uero e, ut hæc epitome, fœmininorum &
Græcorum tantum est, & hæc due a & e secundam
Græcorum simplicium constituunt, Quare prima &
secunda declinationes simplicium Græcorum erunt
nobis cum prima Latinorum conferendæ.

Prima declinatio Græcorum quot
habet terminationes?

Duas, as & ης, as ut ἀντίας, ης ut ἀρχίης.

Regula.

Omnia nomina primæ declinationis sunt generis
masculini, præter quedam in ης quæ communia sunt.

Secunda Græcorum quot habet
terminationes?

C

Duas,

Duas α & η, α μὲν α, η δὲ ἐπιτομή.

Regula.

Omnia nomina secundæ declinationis sunt generis
fœminini.

Termini nationes de clinationis.	{	Primæ Latinorum.	{	as	hæ duæ conveniunt cum
				es	prima Græcorum.
				a	hæ duæ conveniunt cum
				e	secunda Græcorum.
	{	Primæ Græcorum.	{	α	
				η	
	{	Secundæ Græcorum.	{	α	
				η	

Regulæ de prima declinatione Latinorum.

Prima, de nominatiuo.

Nominatiuus as uel es, a uel e finit.

Secunda.

Genitiuus & datiuus singulares, & nominatiuus
& uocatiuus plurales in æ desinunt.

Tertia.

Accusatiuus in am correptam.

Quarta.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

Quinta.

Ablatiuus in a productam.

Sexta.

Genitiuus

Bra
C

Genitiuus pluralis in arum correptam.

Septima.

Datiuus & ablatiuus in is productam.

Octaua.

Accusatiuus in as productam.

Regulæ de prima declinatione Græcorum, & primum de Singulari numero.

Prima.

Nominatiuus regulariter αs aut ηs finit.

Secunda.

Genitiui regularis terminatio est υ.

Tertia.

Datiuus formatur à nominatiuo, abijciendo σ & subscripta ι, ut ἀνείας ἀνεία, ἀρχίως, ἀρχίω.

Quarta.

Accusatiuus formatur adijciendo ad datiuum υ, sed dempta ι, ut ἀνεία ἀνείω, ἀρχίω ἀρχίω.

Quinta.

Vocatiuus communi lingua formatur dempta σ littera à nominatiuo. Attica uero lingua similis est nominatiuo.

Finunt autem uocatiuum in α nomina uerbalia, gentilia, composita à uerbis, & poetica in π ηs, & quæ in τ ηs finiunt.

Regula de Duali & Plurali numero.

C 2

Dualis.

Dualis & pluralis numerus in omnibus casibus fi-
tuntur sicuti articulus ἡ foemini generis.

De Secunda declinatione Græco-
rum regulæ.

Prima.

Nominatiuus α uel η finit:

Secunda.

Genitiuus regulariter η finit, sed nomina pri-
ra, quæ uocalem ante α habent, aut quæ in σα δα βα
desinunt, faciunt genitiuum in ας, ut σοφία σοφίας,
ἡμέρα ἡμέρας, λῆδα λήδας, μάριδα μάριδας.

Tertia.

Datiuus regulariter η finit, quæ uero ας in geni-
uo habent, formant datiuum à genitiuo, abiecta σ lite-
ra, & subscripto ι, ut ἡμῶς τιμῇ, ἡμέρας ἡμέραις.

Quarta.

Accusatiuus fit adijciendo ad nominatiuum υ, ut
μῆτερ μουσαν.

Quinta.

Vocatiuus similis est Nominatiuo. Reliqui omnes
casus per omnes numeros conueniunt cum prima de-
clinatione, & declinantur ad formam articuli ἡ fo-
mini generis, Ad cuius flexum si retuleris primam
& secundam declinationem, erit facilimum flectere
harum duarum declinationum nomina. Quare princi-
pio diligenter pueris ediscendi sunt articulorū flexus,
Oferuabis

Obferuabis primam Latinorum cum prima & fe-
cunda Græcorum in omnibus ferè cafibus conuenire
preter genitiuum, id quod ex hac patebit tabula.

Plura	Duali	Singu	Carant hoc			
			Primæ Latini.	Primæ Græc.	Secundæ Græc.	Primæ Latini.
Primæ Latini.	Primæ Græc.	Primæ Græc.	Primæ Latini.	Primæ Græc.	Secundæ Græc.	Primæ Latini.
Secundæ Latini.	Secundæ Græc.	Secundæ Græc.	Secundæ Latini.	Secundæ Græc.	Primæ Græc.	Secundæ Latini.
Primæ Latini.	Primæ Græc.	Primæ Græc.	Primæ Latini.	Primæ Græc.	Secundæ Græc.	Primæ Latini.
Secundæ Latini.	Secundæ Græc.	Secundæ Græc.	Secundæ Latini.	Secundæ Græc.	Primæ Græc.	Secundæ Latini.

Hic uides in ge-
nitiuo cafu tantum
difsidere inter fe
has tres declinatio-
nes. Datius enim
Græcorum conue-
nit prorsus cum
Latino. Est enim
eadem diphthon-
gus. Veteres enim
fic fcribebant αι,
Nunc uero mutata
eft propria diph-
thōgus αι, in im-
propriam, & i
non adpingitur, α
fed fubfcribitur α
& h, ut α η.

Genitiui plura-
les quoq; conueni-
unt (de reliquis
enim cafibus dubi-
um non eft) Nam
et Latini aram in-
terdum

terdum in ūm per syncopen contrahunt, ut coelicolūm
pro coelicularum, Dardanidūm pro Dardanidarum.

Paradigmata regularia omnium trium declinationum callata.
Numero singulari.

NOMI.	GENI	DATI.	ACCV.	ABLA.
Hic Aeneas ὁ αἰνεῖας	huius Aeneae τοῦ αἰνεῖου	huic Aeneae τῷ αἰνεῖαι	hunc Aenean ὁ Aeneia ὃν αἰνεῖται ᾧ αἰνεῖται	ab hoc Ae- nea.
Hic Anchises ὁ ἀγχίσας	huius Anchise τοῦ ἀγχίσου	huic Anchise τῷ ἀγχίσαι	hunc Anchisen ὁ Anchise ab hoc an- χισῇ ὃν ἀγχίσται ᾧ ἀγχίσται	chise.
Hec Musa ἡ μουσα	huius Musae τῆς μούσας	huic Musae τῇ μούσῃ	hanc Musam ὁ Musa πλὴν μουσῶν ᾧ μουσῇ	ab hac Mu- sa
Hec epitome ἡ ἐπιτομή	huius epitomes τῆς ἐπιτομῆς	huic epitome τῇ ἐπιτομῇ	hanc epitomen ὁ epitome ab hac ἐπιτομῇ πλὴν ἐπιτομῶν ᾧ ἐπιτομῇ	epitome

Duali numero.

τῷ αἰνεῖαι	τοῦν αἰνεῖσθαι	τῷ αἰνεῖαι	ᾧ αἰνεῖσθαι
τῷ ἀγχίσαι	τοῦν ἀγχίσθαι	τῷ ἀγχίσαι	ᾧ ἀγχίσθαι
τά μούσα	ταῖν μούσων	τά μούσα	ᾧ μούσων
τὰ ἐπιτομὰ	ταῖν ἐπιτομῶν	τὰ ἐπιτομὰ	ᾧ ἐπιτομῶν

plur.

NOM.	GEN.	DAT.	Plurali numero.	ACCV.	VOC.	ABLA.
Hi Aeneae οἱ αἰνεῖται	horum Aeneadum τῶν αἰνεῶν	his Aeneis τοῖς αἰνεῖταις	hos Aeneas τοὺς αἰνεῖταις	hos Aeneas τοὺς αἰνεῖταις	ô Aeneae ab his Aeneis ὦ αἰνεῖται	ô Aeneae ab his Aeneis ὦ αἰνεῖται
Hi Anchise οἱ ἀγχίσται	horum Anchisarum τῶν ἀγχίστων	his Anchisis τοῖς ἀγχίσταις	hos Anchisas τοὺς ἀγχίσταις	hos Anchisas τοὺς ἀγχίσταις	ô Anchise ab his Anchisis ὦ ἀγχίσται	ô Anchise ab his Anchisis ὦ ἀγχίσται
Hi Musae αἱ μουσαί	harum Musarum τῶν μουσῶν	his Musis ταῖς μουσαῖς	has Musas τὰς μουσάς	has Musas τὰς μουσάς	ô Musae ab his Musis ὦ μουσαί	ô Musae ab his Musis ὦ μουσαί
He epitome ὁ ἐπιτομαί	harum epitomarum τῶν ἐπιτομῶν	his epitomis ταῖς ἐπιτομαῖς	has epitomas τὰς ἐπιτομάς	has epitomas τὰς ἐπιτομάς	ô epitome ab his epitomis ὦ ἐπιτομαί	ô epitome ab his epitomis ὦ ἐπιτομαί

Quae uero ad
linguarum uarieta-
tem attinent, pe-
tenda sunt ab alijs
grammaticis. Nos
enim utriusq; lin-
guae cognationem
et Analogiam tan-
tum pueris hoc cō-
pendio ostendere
conamur.

Atq; ita habes
collatas primam et
secundam Græco-
rum declinationes,
cū prima Latino-
rum.

C 4 Para-

Paradigmata primæ declinationis Latinorum, separata a Græcis.

AS

ES

Singulariter

Singulariter

N hic Aeneas
G huius Aeneæ
D huic Aeneæ
A hunc Aenean
V ô Aeneæ
A ab hoc Aeneæ

hic Anchises
huius Anchisæ
huic Anchisæ
hunc Anchisen
ô Anchise
ab hoc Anchise.

Pluraliter

Pluraliter.

N hi Aeneæ
G horum Aenearum
D his Aeneis
A hos Aeneas
V ô Aeneæ
A ab his Aeneis

hi Anchisæ
horum Anchisarum,
his Anchisis
hos Anchisas
ô Anchisæ
ab his Anchisis.

A

E

Singulariter

Singulariter

N hæc Musa
G huius Musæ
D huic Musæ
A hanc Musam
V ô Musa
A ab hac Musa

hæc Epitome
huius Epitomes
huic Epitomæ
hanc Epitomen
ô Epitome
ab hac Epitome.

Pluraliter

Pluraliter

N hæ Musæ

hæ Epitomæ

hæ

Bra
A

gharum Musarum	harum Epitomarum
D his Musis	his Epitomis
A has Musas	has Epitomas
V ô Muse	ô Epitome
A ab his Musis	ab his Epitomis.

Paradigmata primæ Græcorum.

ΑΣ.

ΑΣ.

Singulariter

Singulariter

N ὁ ἀνείας	ὁ χύσης
G τοῦ ἀνείου	τοῦ χύσου
D τοῦ ἀνεία	τοῦ χύση
A τὸν ἀνείαν	τὸν χύσιον
V ὁ ἀνεία	ὁ χύση

Duali

Duali.

N A. V. τὸς ἀνείας	τὸς χύσα
G D. τοῖν ἀνείαιν	τοῖν χύσαιν

Plurali

Plurali.

N οἱ ἀνείαι	οἱ χύσαι
G τῶν ἀνείων	τῶν χύσων
D τοῖς ἀνείαις	τοῖς χύσαις
A τοὺς ἀνείας	τοὺς χύσας
V ὁ ἀνείαι	ὁ χύσαι,

Paradigmata secundæ Græcorum.

A

H

A purum aut γα δα θα

N ἡ μουσα	ἡ τιμή	ἡ σοφία
G τῆς μουσης	τῆς τιμης	τῆς σοφίας

C

S

τῇ

Δ τῆ μούσῃ	τῇ τιμῇ	τῇ σοφίᾳ
Α τῶν μούσων	τῶν τιμῶν	τῶν σοφίῶν
Ἔ μούσα	Ἔ τιμή	Ἔ σοφία
Duali	Duali	Duali
Ν. Α. Ὡ τὰ μύσα τὰ τιμά		τὰ σοφία
Γ. Δ. τῶν μύσων τῶν τιμῶν		τῶν σοφίῶν.
Plurali.	Plurali.	Plurali.
Ν αἱ μούσαι	αἱ τιμαί	αἱ σοφίαι
Γ τῶν μουσῶν	τῶν τιμῶν	τῶν σοφίῶν
Δ ταῖς μούσαις	ταῖς τιμαῖς	ταῖς σοφίαις
Α τὰς μούσας	τὰς τιμάς	τὰς σοφίας
Ἔ μούσα	Ἔ τιμή	Ἔ σοφία

Hoc quoque ad linguarum cognationem pertinere
 et obseruandum uidetur, quod nomina primæ declina-
 tionis Græcorum, Latini per a proferre solent, ut σ-
 κοφάντης Sycophāta, τραπέζης Trapezita, βιβλί-
 οπώλης Bibliopola, σοφιστής Sophista, μαρτυράς Mar-
 tialis. Atque hoc loco semel moneo, ut adolescentes dili-
 genter obseruent in omnibus Latinis declinationibus,
 in quibus Græci casus cum Latinis miscentur, qui casus
 proprii sint uel Latini uel Græci flexus. Solent enim
 sæpe Græcis casibus uti Latini autores, ut in hoc uerbi-
 culo.

Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.
 Poeta datiuo Græcousus est ὀρφῆ. Sic in declina-
 tionibus uidebis Græca Latinis esse mixta, et in eodem
 casu hanc Latinam, aliam Græcam esse terminatio-
 nem, ut

nam, ut infra apparebit. Hæc casuum uarietas magnas
difficultates in tradendis Latinis declinationibus olim
ante Græcæ linguæ usum peperit. Quare utilissimum
est, utrang; linguam hoc modo conferri, et uidere quæ
cuiusq; sit Analogia.

DE DECLINATIONE SECUNDA

Latinorum & tertia Græcorum.

Hoc loco secunda Latinorum erit nobis cum tertia
Græcorum conferenda. Apparebit autem has duas per
omnes casus præter genitiuum in terminationibus con-
uenire.

Hæc tertia Græcorum imitatur planè articuli ♂
masculini declinationem. Monui autem supra, articu-
lorum flexus primum exactè ediscendos esse pueris.
Nullo enim negotio primam, secundam & tertiam de-
clinationes Græcorū discent, si ad articulos cōtulerint.

Secunda declinatio Latinorum quot
terminationes habet:

Er masculinorum, tam Latinorum quàm Græ-
corum, ut caper καπερ.

Ir Latīnorū tantum masculinorum, hic uir,

Vr hic satur.

Vs Latinorum & Græcorum, masculinorum,

Sex. foemininorum & neutrorum, ut hic clarus,
hic Homerus, hæc cupressus, hoc pelagus.

Eus, Græcorum tantum masculinorum, ut hic
Perseus.

VM NCTA

174
Vm, Neutrorum tam Græcorum quàm Latinorum, & figuratè fœmininorum apud Comicos, Hoc regnum, hoc Pelium, hæc Glycærium.

Tertia Græcorum quot habet terminationes?

Duas { OS, & est masculinorum, fœmininorum & cōmuniū, ut κύριος, ὁ δόσ, ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος.
ON, Neutrorum tantum, ut τὸ ξύλον.

Iam hoc quoq; obseruandum est, quæ Latinorum terminationes, cum quibus Græcis conueniant.

Consentiunt autem cum OS Græcorum hæ Latinorum ER & VS, Nam pleraq; Græca in os, apud Latinos in er finiunt, ut ἀλέξανδρος Alexander, εὐανδρος Euander, μενάνδρος Menander, καπνός caper.

Conueniunt etiam VS & OS. Plurima enim nomina, quæ apud Græcos os finiunt, Latini per us effrunt, ut δόλος dolus, δίσκος discus, κολοσός Colossus, κύτις Cytisus, μέθοδος Methodus, πέτρος Petrus, εὐανδρός Euandrus.

EVS terminatio Græca est, de qua infra dicemus in tertia contractorum.

Regulæ de secunda declinatione Latinorum.

Prima.

Genitiuus singularis, Nominatiuus & Vocatiuus plurales in i productam desinunt:

Secunda

Secunda.

Datiuus & ablatiuus singulares in o productam.

Tertia.

Accusatiuus um correptam finit.

Quarta.

Vocatiuus si
desinit in

}	ER uel IR uel Vm similis est nomina- tiuo.
}	VS, mutatur us in e.
}	IVS, si sit proprium, fit Vocatiuus abie- cta us.

Quinta.

Genitiuus pluralis in orum correptam.

Sexta.

Datiuus & ablatiuus in is productam.

Septima.

Accusatiuus in os productam uel in a correptam,
si sint neutra.

Formula & uariatio tertiæ De-
clinationi Græcorum.

NO. GE. DA. AC. VO. N. A. V. G. D.

Singul.	{	os	x	ω	op	ε	Dua.	ω	oiv.
			op	op					
Plura.	{	oi	ωp	ous	oi				
		α		ois	α	α			

Collatio secundæ Latinæ & tertiæ
Græcæ declinationum.

Numero

Numero singulari.

NOMI.	GE.	DA.	AC	VOCA.	ABLA.
Secu. Lat. er us um i o um e au um o					
Ter. Græ. ος ον ου ω ον ε uel ον					

Duali numero.

Tertia Græ. ω οiv οiv ω ω.					
----------------------------	--	--	--	--	--

Plurali numero.

Secun. Lat. { i orum is os i is					
{ a a a					
Ter. Græ. { οι ων οis ες οi					
{ α α α					

α α pluralis neutrorum terminatio est.

Vides itaq; in omnibus casibus præter genitium has duas inter se conuenire. Latinorum ueterum ad huc propius ad hanc Græcam accedit. Sæpius enim apud ueteres seruos pro seruus, et in accusatio seruum pro seruum leges.

Genitiuus item pluralis non dissidet. Nam et Latini sæpe per concisionum dicunt uirum pro uirorum, deum pro deorum.

Paradigmata regularia utriusq; declinationis.

Numero singulari.

Hic Alexander	huius Alexandri	huic Alexandri
ὁ ἀλέξανδρος	τοῦ ἀλεξάνδρου	τῷ ἀλεξάνδρῳ
Hic Homerus	huius Homeri	huic Homero
		ὁμήρῳ

ὁ ὄμῃς	τοῦ ὄμῃς	τῷ ὄμῃς
hoc poculum	huius poculi	huic poculo
ὁ ποτήριον	τοῦ ποτηρίου	τῷ ποτηρίῳ
ACCV.	VOCA.	ABLA.
hunc Alexandrum	ὁ Alexander	ab hoc Alexan-
ὁ ἀλέξανδρον	ὁ ἀλέξανδρε	dro
hunc Homerum	ὁ Homere	ab hoc Homero
ὁ ὄμῃς	ὁ ὄμῃς	
hoc poculum	ὁ poculum	ab hoc poculo
ὁ ποτήριον	ὁ ποτήριον	

Numero duali.

NOMI.	GENI.	DATI.
τῷ ἀλεξάνδρῳ	τοῦ ἀλεξάνδρου	τοῖν ἀλεξάνδρου
τῷ ὄμῃς	τοῦ ὄμῃς	τοῖν ὄμῃς
τῷ ποτηρίῳ	τοῦ ποτηρίου	τοῖν ποτηρίῳ

VOCATIVVS.

τῷ ἀλεξάνδρῳ
 τῷ ὄμῃς
 τῷ ποτηρίῳ

Similis est nomi-
 nativo & accu-
 sativo.
 Plurali numero.

NOMI.	GENI.	DATI.
Hi Alexandri	horū Alexandrū	his Alexandris
οἱ ἀλεξάνδρου	τῶν ἀλεξάνδρων	τοῖς ἀλεξάνδροις
Hi Homeri	horum Homerorū	his Homeris
οἱ ὄμῃς	τῶν ὄμῃς	τοῖς ὄμῃς
hec pocula	horum poculorū	his poculis.
τὰ ποτήρια	τῶν ποτηρίων	τοῖς ποτηρίοις

hos

ACCV.	VOCA.	ABLA.
hos Alexandros	ὁ Alexandri	ab his Alexandris
τοὺς ἀλεξάνδρους	ὧ ἀλεξάνδρῳ	
hos Homeros	ὁ Homeri	ab his Homeris
τοὺς ὁμήρους	ὧ ὁμηροῖ	
hæc pocula	ὁ pocula	ab his poculis
τὰ ποτήρια	ὧ ποτήρια	

Varietatem linguarum in casibus pete ex alijs
Grammaticis.

Paradigmata secundæ declinationis Latinorum.

ER	IR	VR
Singulari.	Singulari.	Singulari.
N Hic Magister	hic uir	hic satur
G huius magistri	huius uiri	huius saturi
D huic magistro	huic uiro	huic saturo
A hunc magistrum	hunc uirum	hunc saturum
V ô magister	ô uir	ô satur.
A ab hoc magistro	ab hoc uiro	ab hoc saturo.
Plurali.	Plurali.	Plurali.
N hi magistri	hi uiri	hi saturi
G horum magistrorum.	horû uirorum	horû saturorum
D his magistris	his uiris	his saturis
A hos magistros	hos uiros	hos saturos.
V ô magistri	ô uiri	ô saturi
A ab his magistris	ab his uiris	ab his saturis.

VM

VI

VM

VS

EVS

Hoc scamnum

hic dominus

hic Orpheus

huius scamni

huius domini

huius Orphei

huic scamno

huic domino

huic Orpheo
Orphē.

hoc scamnum

hunc dominum hunc Orpheum
Orphea.

o scamnum

o domine

o Orpheu

A ab hoc scamno

ab hoc domino

ab hoc Orpheo.

Plurali.

Plurali.

Plurali.

N hec scamna

hi domini

hi Orphei

Ghorum scamnorū horū dominorū horū Orpheorum

D his scamnis

his dominis

his Orpheis

A hec scamna

hos dominos

hos Orpheos

V o scamna

o domini

o Orphei

A ab his scamnis

ab his dominis

ab his Orpheis.

Paradigmata tertiæ declinationis
Græcorum.

ΟΣ Masc. gene.

ΟΣ Fæmin. gene.

Singulari.

Singulari.

N ὁ λόγος

ἡ ὁδός

G τοῦ λόγου

τῆς ὁδοῦ

D τοῦ λόγου

τῇ ὁδῷ

A τὸν λόγον

τὴν ὁδόν

V ὁ λόγος

ἡ ὁδός

Duali

Duali

N. A. V. τὼ λόγον

τὰς ὁδούς

D

E D

GD τοῖν λόγοις

Plurali.

N δι' λόγοι

G τῶν λόγων

D τοῖς λόγοις

A τοὺς λόγους

V ὧν λόγοι

ταῖν ὁδοῖν.

Plurali.

ἃι ὁδοί

τῶν ὁδῶν

ταῖς ὁδοῖς

τάς ὁδοὺς

ᾧ ὁδοί

OS communis generis. ON neutrum.

Singulari.

Singulari.

N ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος

G τοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου

D τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου

A τὸν καὶ τὴν ἀνθρώπου

V ᾧ ἄνθρωπε

τὸ ξύλον

τοῦ ξύλου

τῷ ξύλῳ

τὸ ξύλον

ᾧ ξύλῳ.

Duali.

Duali.

N. A. V. τὸ καὶ τὰς ἀνθρώπων τὸ ξύλῳ

G. D. τοῖν τοῖν καὶ ἀνθρώπων τοῖν ξύλοις.

Plurali.

Plurali.

N δι' καὶ αἱ ἄνθρωποι

G τῶν ἀνθρώπων

D τοῖς καὶ αἱ ἀνθρώποις

A τοὺς καὶ αἱ ἀνθρώπους

V ᾧ ἄνθρωποι

τὰ ξύλα

τῶν ξύλων

τοῖς ξύλοις

τὰ ξύλα

ᾧ ξύλα.

Hanc declinationem sequuntur participia in μέν
ut τυπόμενος τυπόμενος τυπόμενος.

Varietatem linguarum in casibus pete ex alijs gram-
maticis.

DE QVARTA GRAECO=
rum declinatione.

Quarta Græcorum quot habet
terminationes:

Diag. { ως, masculinorum, ut ὁ μανέλεως, fæminino=
rum ut ἡ ἄλως, communiū ut ὁ κῆ ἢ ἔυγεως.
ωρ Neutorum τὸ ἔυγεωρ.

Hæc declinatio Atticorum est, & debet referri ad
tertiam Græcorum præcedentem, Nam ex illa oritur.

Vnica regula de hac declinatione

Electes hæc nomina quæ huius sunt declinationis
prorsus ad formam tertiæ præcedentis, sed ubiq; o
paruo mutato in ω magnum, & correpta penultima
syllaba, in qua si fuerit α productum, mutatur in ε cor=
reptum, ut νικόλαα νικόλεως. Præterea si adhæserit
o paruo i, subscribes illud, ut νικόλαοι νικόλεω, Vbi ue
ro coniunctum fuerit o cum v, ut est in genituo singu=
lari & accusatiuo plurali, abijcies v, ut fiat ex ε ω, &
ex ους ως. Neutra mutant α in ω in plurali numero,
Sed subiiciā formā, ex qua regula et declinatio patebit

Collatio tertiæ & quartæ Græ=
carum declinationum.

	N.	G.	D.	A.	V.
Singul.	Tertia	ος	ε	ω	ορ
		ορ			ορ
	Quar.	ως	ω	φ	ωρ
		ωρ			ωρ
		D	2		

Duali.

	{ Tertia	ω	οιν	οιν	ω	ω
Dual	{ Quarta	ω	ων	ων	ω	ω
	{ Tertia	{ οι	ων	οις	οις	οι
Plu.		{ α			α	α
	{ Quarta	{ ω	ων	ως	ως	ω
		{ ω		ω	ω	ω

Paradigmata quartæ declinatio-
nis simplicium.

Ως masculini generis. Ως fœminini generis.

Singulariter.

Singulariter.

N ὁ μενέλεω

ἡ ἄλω

G τοῦ μενέλεω

οἰ ἄλω

D τοῦ μενέλεω

τῇ ἄλω

A οὗ μενέλεων

τῶν ἄλων

V ὧ μενέλεω

ῶ ἄλω

Duali.

Duali.

N. A. V. τῶ μενέλεω τὰ ἄλω

G. D. τοῖν μενέλεων ταῖν ἄλων

Plurali

Plurali.

N οἱ μενέλεω

αἱ ἄλω

G τῶν μενέλεων

τῶν ἄλων

D τοῖς μενέλεω

ταῖς ἄλω

A τοῖς μενέλεω

ταῖς ἄλω

V ὧ μενέλεω

ῶ ἄλω

Ως communis generis.

Ως neutrum.

Singulariter.

Singulariter.

δ ηϛ

ἡ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω

τὸ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω
 τοῦ ἕνγω

Duali.

Duali.

N. A. V. τὸ τὰ ἕνγω τὸ ἕνγω
 G. D. τοῖν τὰ τοῖν ἕνγω τοῖν ἕνγω

Plurali.

Plurali.

N. OI ἡ αἱ ἕνγω
 G. OI ἕνγω
 D. TOIS τὰς ἕνγω
 A. TOUS ἡ τὰς ἕνγω
 V. OI ἕνγω

τὰ ἕνγω
 τὸν ἕνγω
 τοῖς ἕνγω
 τὰ ἕνγω
 οἱ ἕνγω

Observabis has quatuor declinationes simplicium
 vocari pari syllabas, eò quod obliqui nominativum nu-
 mero syllabarū nō superant, ut αἰνεῖα αἰνεῖς. Quin-
 ta vero cum quinq; declinationibus contractorum, di-
 cuntur impari syllabæ, ut αἰας αἰαντ.

DE TERTIA LATINORVM ET

Quinta Græcorum declinationibus.

Tertia Latinorum et quinta Græcorum prorsus
 conveniunt, id quod ex sequenti collatione patebit.

Tertia declinatio Latinorum quot
 literas terminales habet:

Decem, A, e, o, c, l, n, r, s, t, x.

D 3

Quot

Quot terminationes?
Septuaginta octo uel paulo plures.

Quinta Græcorum quot literas
terminales habet?

Octo α ι υ υ ξ ζ σ ϕ.

Quot terminationes?

Totidem ferè quot Latini.

Quæ est agnitio utriusq; declinationis?

Hæc est, cum casus ad hanc præscriptam formam
flectuntur.

		NO.	GE.	DA.	AC.	VO.	AB.
Singulari.	Tert. Græ.	{ A e o				em	Similis e
		{ c l n		is	i	uel nomi-	uel
		{ r s t x				im natio	i
Singulari.	Quin. Græ.	{ α ι υ				v	Similis est n.
		{ υ ξ ζ		os	ι	uel minatio	pro
		{ σ ϕ				α	ter quedam n.
Duali.	Terti. Lat.	{ es um uel				es	es
		{ a neu. ium		bus		a	a
		{ es				α s	ε s
Plurali.	Quin. Græ.	{ α neu.		ω π σ ι		α	α
		{ es				α s	ε s

Regulæ de tertia declinatione
Latinorum.

Prima.

Genitiuus finit is correptam. Sunt uero nomina.

quoniam

in quibus par est numerus syllabarum in genitiuo & nominatiuo, & in quibus genitiuus nominatiuum numero syllabarum superat, ut nominatiuo hic collis, genitiuo huius collis. Nominatiuo hæc arbor, genitiuo huius arboris: Quam uariationem ex alijs grammaticis discas, & infra ex paradigmatis poteris cognoscere.

Secunda.

Datiuus in i productam, & nascitur à genitiuo obiecta s.

Tertia.

Accusatiuus in em uel in im correptam desinit, & formatur à genitiuo is in em uel in im mutato. Sunt uero non multa quæ in faciunt, & ea omnia nominatiuum is finiunt. Sunt autem hæc Latina, turrim, burim, securim, puppim, sitim, restim, uim, magударim, peluim, тушм, Et propria Tibrim, Ararim & cæt.

Latini utuntur etiam saepe Græco accusatiuo pro Latino, ut Pæana, Titana, Syrena, Thoraca, Genesim, pro Pæanem, Titanem, Syrenem, Thoracem, Gencsim.

Quarta.

Vocatiuus similis est nominatiuo. Nomina uero Græca, plerumq; Græcum uocatiuum seruant, ut Thebais Thebai, Pallas ô Palla.

Quinta, de ablatiuo.

De i tantum.

1 Neutra in e al ar, & adiectiua in is & er, & nomina quorum accusatiuus in im tantum fuit, præ-

terea mensū nomina, in i tantum ablatiuos formant ut
ab hoc mari, animali, calcari, forti, acri, siti, Septem-
bri.

De i & e habentibus.

II Adiectiua omnis generis, item comparatiua &
uerbalia in trix, quæ possunt esse communia cum neu-
tris, Gentilia quoq; in as, & quæ accusatiuum em uel
im finiunt, faciunt ablatiuum in e uel i, ut ab hoc &
ab hac & ab hoc audace uel audaci, maiore uel maio-
ri, uictrice uel uictrici, Arpinate uel Arpinati, à nare
uel naui.

III Faciunt & hæc bisariam ablatiuum, ignis, an-
nis, unguis, uestis, ciuis, postis.

III Reliqua nomina in e formant ablatiuum.

Sexta.

Nominatiuus, accusatiuus & uocatiuus plurales et
finiunt. Neutra autem in a formant. Preterea Latini
frequenter in accusatio, Græcorum nominum casum
seruant, ut Crateras magnos statuunt.

Septima.

Genitiuus pluralis um uel ium finit.

In ium.

I Nomina quorum ablatiui finiunt i tantum, uel e
uel i, & quorum nominatiui duabus consonantibus fi-
niunt, quorumq; pares syllabæ in nominatiuo & geni-
tuo sunt, per ium formant genitiuos plurales, ut uti-
lium, foeliciū, artiū, mensium. Quæ excipiuntur uide
in alijs grammaticis.

Ceteri

II Cætera nomina um in genitiuo plurali faciunt.

Octaua.

Datiuus & ablatiuus plurales bus finiunt.

Regulæ de quinta declinatione
Græcorum.

Prima.

Genitiuus regulariter os finit, sed sicuti Latini genitiui formatio, propter uarias tertie declinationis terminationes, est paulò difficilior, ita & huius flexus multum uariat, quæ omnia in hoc compendio tradi nequeunt, sed ab alijs petenda sunt.

Secunda.

Datiuus singularis quintæ declinationis formatur sola mutatione os in ι, ut πατέρ & πατέρι, uel πα-
τήρ & πατρί.

Tertia.

Accusatiuus α uel υ desinit. Finit autem α quando consonans præcedit os genitiui terminationem, ut αἰών & αἰώντα. Quando uero genitiuus singularis desinit in os purum, habens ancipitem uocalem in penultima, fit accusatiuus à nominatiuo, mutando σ in υ ut ἰχθύς & ἰχθύα. ὄρις & ὄρια & ὄρις.

Quarta.

Vocatiuus serè est similis nominatiuo.

Quinta.

Nominatiuus, accusatiuus & uocatiuus duales ε
D 5 finiunt

finiunt, i dativi in e mutato.

Genitiuus uero & datiuus oiv faciunt.

Sexta.

Nominatiuus & uocatiuus plurales in es desinunt,
addita o ad e nominatiui dualis.

Septima.

Datiuus pluralis oi finit.

I Vocali desinentia, adponunt nominatiuo oi, ut
ῥάμμα ῥάμμασι.

II Quæ in ξ, ψ & σ desinunt, adponunt ad nominatiuum i, ut ἄβαξι, ἄραψι, ἄρασι.

III Quæ in ζ, adponunt nominatiuo oi, ut μάχασι.

III Quæ in υ desinunt, pro v adponunt oi, ut ἄρασι.

Octaua.

Accusatiuus finit es.

Quia autem uariæ sunt utriusq; declinationis terminaciones, subijciam aliquot terminationum paradigmata, ad quorū flexum, alia nomina declinabūt parari. Curandum uero est, ut unum exemplum ediscatur. Non enim omnia edisci possunt, usu & adfuetudine discenda sunt.

Paradigmata utriusq; declinatiōis collata.

A

Singulari.

N Hoc poema

G huius poematis

D huic poemati

A

Singulari.

τὸ ποίημα

τῷ ποίηματος

τῷ ποίηματι

A hoc poema

Vô poema

A ab hoc poemate.

τὸ ποίημα

ᾧ ποίημα

Duali.

N. A. V. τῶ ποιήματι

G. D. τοῦ ποιήματος.

Plurali.

N hec poemata

G horum poematum

D his poematib. & poe-

A hec poemata (matis.

Vô poemata

A ab his poematibus & poematis.

Plurali.

τὰ ποιήματα

ἧν ποιημάτων

τοῖς ποιήμασι

τὰ ποιήματα

ᾧ ποιήματα

Veteres Latini hæc neutra iuxta primam quoq;
declinationem in fœminino genere uariârunt. Plautus,
cum seruili schema, pro schemate, sic Glaucomam pro
Glaucoma dixit. Habent autem hæc nomina triplicem
declinationem, primam nempe secundam & tertiam,
ut nominatiuo toreuma, genitiuo toreumæ, toreumati
& toreumatis. Quidam enim & toreumatum dixe-
runt in nominatiuo, unde datiuu & ablatiuu toreuma-
tis ueniunt.

AN

AN.

Singulari.

N hic Titan

G huius Titanis

ὁ τίταν

τοῦ τίτᾱνος

huic

D huic Titani
A hunc Titana
V ô Titan
A ab hoc Titane.

ὁ τῷ Τιτάνι
τὸν Τιτᾶνα
ὦ Τιτᾶρ

N A V
G D

Plurali.

N Titanes
G horum Titanum
D his Titanibus
A hos Titanes
V ô Titanes
A ab his Titanibus

Duali,
τῷ Τιτᾶνε
τοῖν Τιτάνοισιν

Plurali.

οἱ Τιτᾶνες
ἡ Τιτάνων
τοῖς Τιτᾶσι
τοὺς Τιτᾶνας
ὧ Τιτᾶνες

A Græco genitiuo uenit Titanus Titani. In multis enim inuenimus à genitiuo Græco factam Latinum nominatiuum, ut à δελφίνου δελφίνου uenit Delphinus Delphini, ab ἄβαξ ἄβακος uenit abacus abaci, de quibus uide Priscianum, et infra in paradigmatis morbo.

EN.

Singulari.

N Hec Syren.
G huius Syrenis
D huic Syreni
A hanc Syrenem

HN.

ἡ Σαρήν
οἷ Σαρήν
τῇ Σαρήν
τὴν Σαρήνα

ὦ Syren

V o Syren

Ab hac Syrene.

Duali. N. A. V

G D

Plurali.

N hæ Syrenes

G harum Syrenum

D his Syrenibus

A has Syrenes

V o Syrenes.

Ab his Syrenibus.

ON.

Singulari.

N Hic Demon

G huius demonis

D huic demoni

A hunc demonem

V o demon

Ab hoc demone.

Duali N A V

G D

Plurali.

N hi Demones

G horum demonum

D his demonibus

A hos demones

ὧ σαιρῶν.

τὰ σαιρῶνε

ταῖς σαιρῶσι

Plurali.

αἱ σαιρῶνες

ἡῶν σαιρῶν

ταῖς σαιρῶσι

τὰς σαιρῶνας

ὧ σαιρῶνες.

ΩΝ.

Singulari.

ὁ δαίμων

τοῦ δαίμονος

τῷ δαίμονι

τὸν δαίμονα

ὧ δαίμων.

τῶ δαίμονε

τοῖς δαίμονοις

Plurali.

οἱ δαίμονες

ἡῶν δαίμόνων

τοῖς δαίμοσι

τοὺς δαίμονας

ὁ demones

Vô demones

A ab his demonibus.

N Hic Xenophon

G huius Xenophontis

D huic Xenophonti

A hunc Xenophontem

Vô Xenophon

ὁ δαίμωνις

ὁ ξενοφῶν

τοῦ ξενοφώντος

ἑλ' ξενοφῶντι

τὸν ξενοφῶντα

ὦ ξενοφῶν εἰς.

Sic participia in ω

τύπων

τύποντος

τύποντι

τύποντα εἰς.

AR.

Singulari.

N hoc calcar

G huius calcaris

D huic calcari

A hoc calcar

Vô calcar

A ab hoc calcari

epar

epatis

epati

epar

epar

epate.

AP.

Singulari.

τὸ ἥπαρ

τοῦ ἥπατος

ἑλ' ἥπατι

τὸ ἥπαρ

ὦ ἥπαρ

Duali.

N. A. V. τὼ ἥπατε

G. D. τοῖν ἥπατοιν.

Plurali.

N hec calcaria

G horum calcarium

Plurali.

τὰ ἥπατα

ἑλ' ἥπατων

dh

D his calcaribus
A hæc calcaria
V ò calcaria
A ab his calcaribus.

τοῖς ἡπάσι
τὰ ἡπάτα
ᾧ ἡπάτα

ὁ μάκας, μάκαςος, μάκασι etc.

ER.

Singulari.

N hic crater

G huius crateris

D huic crateri

A hunc craterem

V ò crater

A ab hoc cratere.

HP.

Singulari.

ὁ κρατῆρ

τοῦ κρατῆρος

ᾧ κρατῆρι

τὸν κρατῆρα

ᾧ κρατῆρι

Duali.

N. A. V. τῷ κρατῆρι

G. D. τοῖν κρατῆροιν.

Plurali.

N bi crateres

G horum craterum

D his crateribus

A hos crateres et crateras

V ò crateres

A ab his crateribus.

Plurali.

οἱ κρατῆρες

τῶν κρατῆρων

τοῖς κρατῆρσι

τούς κρατῆρας

ᾧ κρατῆρες

Adiectiva in cer cris, ἀνὴρ ἀνέρι, ὁ uel ἀνδρός
in ber bris, in ster stris gen. ἀνέρι uel ἀνδρί etc.

mitinos faciunt, ut acer

Ab accusativo κρατῆ-

ρα formant

acris, celebr celebris, palu-
luster palustris.

γα formant Latini no-
minatium prima decli-
nationis, Cratera cratera
ra. Sic quoq; panthera
deriuatum est.

ER.

Singulari.

N Hic pater
G huius patris
D huic patri
A hunc patrem
V ô pater
A ab hoc patre.

HP.

Singulari.

ὁ πατήρ
ἡ πατέρα
τοῦ πατρός καὶ πατρὸς
τὸν πατέρα
ὦ πάτερ.

Duali.

τῷ πατέρει
τοῖν πατέροιν.

Plurali.

οἱ πατέρες
οἷ πατέρων
τοῖς πάτεσσιν πάτερσιν
τούς πατέρας
ὦ πατέρες.

N A V

G D

Plurali.

N hi patres
G horum patrum
D his patribus
A hos patres
V ô patres
A ab his patribus.

Sic quoq; declinabis mater ἡ μήτηρ. Sic θυγάτηρ
ἡ μήτηρ, γαστήρ.

IR

IR.
Singulari.
Hic Martyr ὁ μάρτυρ
huius martyris τοῦ μάρτυρος
huic martyri τοῦ μάρτυρι
hunc martyrem τὸν μάρτυρα
o martyr ὦ μάρτυρ
Ab hoc martyre.

YP.
Singulari.

EIP.
Singulari.

ἡ χεῖρ
ἡ χεὶρ
τῇ χειρὶ
τῶν χεῖρα
ᾧ χειρὶ

Duali.

Duali.

N. A. V. τῶ μάρτυρι
G. D. τοῦ μάρτυρι

τῶ χεῖρι
τῶν χειρῶν

Plurali.

Plurali.

Plurali.

Nhi Martyres οἱ μάρτυρες
Ghorū martyrum τῶν μάρτυρων
Dhis martyribus τοῖς μάρτυσι
A hos martyres τοὺς μάρτυρας
V o martyres ὦ μάρτυρες
A ab his martyribus.

αἱ χεῖρες
τῶν χειρῶν
ταῖς χερσὶ
ταῖς χερσας
ᾧ χεῖρες

A genituo μάρτυρος uenit nomen secundæ decli-
nationis μάρτυρος μάρτυρου.

OR ὡς deriuata οὐς faciūt.

Singulari.

Singulari.

NHic Rhetor ὁ ῥήτωρ
Ghuius rhetoris τοῦ ῥήτορος
Dhuic rhetori τοῦ ῥήτορι
Ahunc rhetorem τὸν ῥήτορα

E

o rhetor

V ò rhetor
A ab hoc rhetore.

ὁ ῥήτωρ

Duali.

N. A. V. τὸ ῥήτορε

G. D. τοῦ ῥήτορος.

Plurali.

N Hi Rhetores

G horum rhetorum

D his rhetoribus

A hos rhetores

V ò rhetores

A ab his rhetoribus.

Plurali.

οἱ ῥήτορες

τῶν ῥητόρων

τοῖς ῥήτοσι

τοὺς ῥήτορας

ὧ ῥήτορες

Sic declinabis arbor, æquor, marmor, memor, Nestor, Nestor, sed cor cordis habet, & quædam penultima longam faciunt, ut color coloris.

Sic ἔκτωρ, μλύτωρ, νέσωρ &c.

Sic genitor genitoris, γεννήτωρ γεννήτορος.

VR.

ὧρ primitiua per ω &c.

faciunt.

Singulari.

N hic fur

G huius furis

D huic furi

A hunc furem

V ò fur

A ab hoc fure.

Singulari.

ὁ φῶρ

τοῦ φωρός

τῷ φωρί

τὸν φωρέα

ὧ φῶρ

Duali.

N. A. V. τὼ φῶρε

G. D. τοῖν φώροι

Plurali.

Plurali.

οἱ φῶρες

οἷν φώρων

τοῖς φώροι

τοὺς φώρας

ὧ φῶρες

Hi fures
 horum furum
 his furibus
 hos fures
 o fures
 ab his furibus.

AS.

Plurali.

hae ciuitates

harum ciuitatum

his ciuitatibus

has ciuitates

o ciuitates

ab his ciuitatibus.

Singulari.
 N haec ciuitas
 G huius ciuitatis
 D huic ciuitati
 A hanc ciuitatem
 V o ciuitas
 A ab hac ciuitate

Eodem modo declinabis Bonitas, beatitas, claritas,
 frugalitas &c.

AS.

AS masculinorum.

Singulari.

ὁ ἑλέφας

τοῦ ἐλέφαντος

τῷ ἐλέφanti

τὸν ἐλέφanta

E 2

ὁ Elephas

Singulari.
 N Hic Elephas
 G huius Elephantis
 D huic Elephanti
 A hunc Elephantem

V ô Elephas ὁ Elephan
A ab hoc Elephantē.

ὦ ἐλέφαντα

N. A. V.

G D.

Plurali.

N hi Elephantēs

G horum Elephantum

D his Elephantibus

A hos Elephantēs

V ô Elephantēs

A ab his Elephantibus.

Duali.

τὼ ἐλεφάντε

τοῖν ἐλεφάντων

Plurali.

οἱ ἐλεφάντες

τῶν ἐλεφάντων

τοῖς ἐλέφασιν

τούς ἐλέφαντας

ὦ ἐλεφάντες

Sic uariabis ἄλλας λέξεις

A Græco genitiuo ἐλέφαντος uenit nominis
uus Latinus Elephanti etc.

AS

Ἄς sceminio= Ἄς participiorum

rum per ἄδ

Singulari

Singulari.

Singulari.

N hæc Lampas

ἡ λαμπάς

ὁ τύψας

G huius lampadis

τῆς λαμπάδος

τοῦ τύψαντος

D huic lampadi

τῇ λαμπάδι

τῷ τύψαντι

A hanc lampadem

τὴν λαμπάδα

ὃν τύψαντα

V ô lampas

ὦ λαμπάς

ὦ τύψας

A ab hac lampade.

Duali

N. A. V.

τὰ λαμπάδε τὼ τύψαντε

τοῖν

Βρα

α

G. D. τῶν λαμπάδων τοῖν τυφάντοις

Plurali.

Plurali.

Haec Lampades	αἱ λαμπάδες	οἱ τυφῶντες
Harum lampadū	αἱ λαμπάδων	τῶν τυφάντων
His lampadibus	ταῖς λαμπάσι	τοῖς τυφασί
Hae lampades	ταῖς λαμπάδας	τῶν τυφάντων
Ō lampades	ὦ λαμπάδες	ὦ τυφῶντες.
Ab his lampadibus.		

ΕΣ.

In es nomina primæ declinationis contractorum
sunt, ut infra apparebit.

ES

HS masculinorum.

Singulari.

Singulari.

N Hic Laches	ὁ λάχης
G huius Lachetis & Lachis	τοῦ λάχηςτος
D huius Lacheti & Lachi	τῷ λάχῃσι
A hunc Lachetem & Lachem	τὸν λάχῃτα
V Ō Laches & Lache	ὦ λάχης
Ab hoc Lachete & Lache.	

Duali.

N. A. V. τῶ λάχῃτε

G. D. τοῖν λαχῃτοῖσιν

Plurali

Plurali.

N hi Lachetes	οἱ λάχῃτες
G horum Lachetum	τῶν λαχῃτῶν
D his Lachetibus	τοῖς λάχῃσι
A hos Lachetes	τούς λάχῃτας
E 3	ὁ Lachetes

Ὡ Lachetes

Ὡ λόχῃτες

A ab his Lachetibus.

Chremes Chremetis & Chremis.

Sic Philolaches, Philolachis, uel Philolachetis & Philolachæ. Sic Plautus, Vigila, pater aduenit peregræ Philolachæ. Veteres enim pleræq; horum nominum etiam iuxta primam declinationem uariarunt, ut Thucydides, Thucydide & Thucydidis, Mithridates Mithridate & Mithridatis. Aliquoties etiam datiuo pro genitiuo usi sunt. Teren. Archonidi filium pro Archonidis.

ἮΣ fœmininorum.

Singulari.

Duali.

N ἡ φιλότης

N. A. V. τὰ φιλότητα

G ὅφι φιλότητος

G. D. τοῖν φιλοτήτοιρ.

D τῇ φιλότητι

A τῷ φιλότητι

V ὧ φιλότης

Plurali.

N αἱ φιλότητες

G αἰ φιλοτήτων

D ταῖς φιλότησι

A ταῖς φιλότησιν

V ὧ φιλότητες.

IS.

IS.

Singulari.

Hic Paris

hic Paris
 huius Paris Paridis
 uel Paridos.
 huius Paridi & Pari
 hunc Parim, Paridem,
 Parida, Parin.
 & Pari
 Ab hoc Paride uel Pari.

ὁ πάρις
 τοῦ πάριδος ὁ πάριος.

ἑὸς πάριδος ἢ πάριος
 πάρις.

τὸν πάριδα καὶ πάριον

ὁ πάρις.

Duali.

N. A. V. τὸ πάριδος ἢ πάριος

G. D. τοῦ πάριδος ἢ πάριος.

Plurali.

Plurali.

Nhi Parides

οἱ πάριδες ἢ πάριες

Ghorum Paridum

τῶν πάριδων ὁ πάριον

Dhis Paridibus

τοῖς πάρισι

Ahos Parides

τοὺς πάριδας

Vō Parides

ὁ πάριδας

Ab his Paridibus.

Hic pertinent illa apud Latinos usurpata nomina,
 quorum declinatio magno negotio traditur, cum au-
 tores iam Latinis, iam Græcis casibus utantur. Alexis,
 Daphnis, Busiris, Anubis, Aspis, Doris, Aegis, Iris, Ia-
 psis, Meotis, Phyllis, Phocis, Isis, Thyrsis, Aeneis, The-
 tis &c. Atq; hoc loco iterum moneo, ut animaduer-
 tant adolescentes hic atq; in alijs exemplis & declina-

E 4

tionibus

tionibus, qui casus uel Græcam uel Latinam analogiam
et derivationem sequantur.

IS.

Singulari.

N Hæc auis

G huius auis

D huic aui

A hanc auim

V ò auis

A hac aue et aui.

IS.

Singulari.

ἡ ὄρνις

τῆς ὄρνιθος

τῇ ὄρνιθι

τὴν ὄρνιθα

ὦ ὄρνις

Duali.

N A. V.

τὰ ὄρνιθε

G. D.

ταύτων ὄρνιθων.

Plurali.

N hæ aues

G harum auium

D his auibus

A has aues

V ò aues

A ab his auibus.

Plurali.

αἱ ὄρνιθεσ

τῶν ὄρνιθων

ταῖς ὄρνισιν

τάς ὄρνιθας

ὦ ὄρνιθεσ

Omnia uerbalia in ισ sunt secundæ declinationis
contractorum.

ΥΣ substantiuorum.

Singulari.

N ὁ Ἑρινύς

G τοῦ Ἑρινύος

D τῷ Ἑρινύϊ

Singulari.

hæc Erinnyis

huius Erinnyos uel Erinnyis

huic Erinnyi.

Α ῥὺ βοῦν καὶ βοῦα
ὦ βοῦ

hanc Erinnym & Erinnyn
ô Erimny & Erinnys
ab hac Erimny.

Duali.

N. A. V. τὼ βοῦν
G. D. τοῖν βοῦν.

Plurali.

Νοὶ βοῦν
Γτῶν βοῦν
Δτοῖσ βοῦν
Α τοὺσ βοῦν & βοῦν
ὦ βοῦν & βοῦν
A ab his Erimnybus.

ΥΣ adiectiuorum.

Singulari.

Duali.

Νὸς ἡδύς
Γτῆς ἡδέος
Δτῶς ἡδέος & ἡδέος
Α τοῦς ἡδέος καὶ ἡδέος
ὦ ἡδύς
N. A. V. τὼς ἡδέες
G. V. τοῖν ἡδέοις.

Plurali.

Νοὶς ἡδέος
Γτῶν ἡδέων
Δτοῖσ ἡδέοις
Α τοὺς ἡδέους
ὦ ἡδέες.

E 5

Sic

Sic Phorcys, Amphibrachys &c, declinabis. Quædam in dos formant genitium, ut Chlamys Chlamydos uel Chlamydis.

OS. OS participiorum neutrorum

Singulari. præteriti temporis.

N hic & hæc sacerdos	τὸ τετυπός
G huius sacerdotis	τοῦ τετυπότης
D huic sacerdoti	τῷ τετυπότη
A hunc & hanc sacerdotem	τὸ τετυπός
V ô sacerdos	ὦ τετυπός
A ab hoc & ab hac sacerdote.	

Duali.

N. A. V.	τῷ τετυπότη
G. D.	τοῦ τετυπότη

Plurali.

Plurali.

N hi & hæc sacerdotes	τὰ τετυπότε
G horum & harum sacerdotū	τῶν τετυπότην
D his sacerdotibus	τοῖς τετυπότη
A hos & has sacerdotes	τὰ τετυπότε
V ô sacerdotes	ὦ τετυπότε
A ab his sacerdotibus.	

Mos moris, os oris & oſis &c.

OS.

ΩΣ.

ΩΣ participiorum

Singulari

Singulari.

(rum mas.

N hic Heros	ὁ ἥρω	τετυφώς
G huius herois	τοῦ ἥρω	τετυφότη

D huius

Dhuic heroi	ὁ ἥρωϊ	πετυφότι
Ahuic heroem et heroa	τὸν ἥρωα	πετυφότα
Ůo heros	ὁ ἥρως	πετυφώς
Aab hoc heroc.		

Duali.

N. A. V.	τῷ ἥρωε	πετυφότε
G. D.	τοῖν ἥρώοιν	πετυφότοιρ

Plurali.

Plurali.

Nhi Heroes	οἱ ἥρωες	πετυφότες
Ghorum heroum	τῶν ἥρώων	πετυφότηων
Dhis heroibus	τοῖς ἥρωσι	πετυφόσι
Ahos heroes et heros	τοὺς ἥρωας	πετυφότητας
Ůo heroes	ὁ ἥρωες	πετυφότες
Aab his heroibus.		

VS utis fœmini=	OS oris neu=	LVS NVSDVS.
norum	trorum.	eris faciunt.

Singulari.

Singulari

Singulari.

NHec uirtus	hoc corpus	hoc uulnus
Ghuius uirtutis	huius corporis	huius uulneris
Dhuic uirtuti	huic corpori	huic uulneri
Ahanc uirtutem	hoc corpus	hoc uulnus
Ůo uirtus	ô corpus	ô uulnus
Aab hac uirtute	ab hoc corpore	ab hoc uulnere.

Plurali.

Plurali.

Plurali.

Nhe uirtutes	hec corpora	hec uulnera
Gharum uirtutum	horū corporū	horum uulnerum
		his

D his uirtutibus his corporibus his uulneribus
 A has uirtutes hæc corpora hæc uulnera
 V ô uirtutes ô corpora ô uulnera
 A ab his uirtutibus ab his corporibus ab his uulneribus

Sic fœdus, uellus. (bus,

Masculina in VS ad declinationem secundam per-
 tinent, Verbalia uero ad quartam.

Ecce minima uero & neutra ferè huius sunt ordinis.

οὐς οὐς.

Singulari.

N	ὁ ποὺς	hic pes
G	τοῦ ποδὸς	huius pedis
D	τῷ ποδὶ	huic pedi
A	τὸν ποδᾶ	hunc pedem
V	ὁ ποὺς	ô pes
A		ab hoc pede.

Duali.

N. A. V. τῶ ποδῇ
 G. D. τοῦ ποδῶν

Plurali.

N	οἱ ποδῆς	hi pedes
G	τῶν ποδῶν	horum pedum
D	τοῖς ποσὶ	his pedibus
A	τοὺς ποδᾶς	hos pedes
V	ὁ ποδῆς	ô pedes
A		ab his pedibus.

Singulari

ΟΥΣ ὄντϞ.

Singulari.

N ὁ ὀδόντς	hic dens
G τοῦ ὀδόντϞ	huius dentis
D τοῦ ὀδόντϞ	huic denti
A τὸν ὀδόντᾱ	hunc dentem
V ὁ ὀδόντς	ô dens
A	ab hoc dente

Duali.

N. A. V.	τῷ ὀδόντῃ
G. D.	τοῖν ὀδόντοιν

Plurali.

N οἱ ὀδόντῃς	hi dentes
G τῶν ὀδόντων	horum dentium
D τοῖς ὀδόντοις	his dentibus
A τοὺς ὀδόντας	hos dentes
V οἱ ὀδόντῃς	ô dentes
A	ab his dentibus.

ΟΥΣ ὄντϞ.

Singulari.

N τὸ ὄντς	hæc auris
G τοῦ ὄντος	huius auris
D τοῦ ὄντῃ	huic auri
A τὸ ὄντς	hanc aurem
V ὁ ὄντς	ô auris
A	ab hac aure.

Duali.

Duali.

N. A. V. τὼ ᾠτε

G. D. τοῖν ᾠτοῖρ

Plurali.

N τὰ ᾠτα

G τῶν ᾠτῶν

D τοῖς ᾠσι

A τὰ ᾠτα

V ᾠ ᾠτα

A

he aures

harum aurium

his auribus

has aures

ô aures.

ab his auribus.

ΟΥΣ.

Singulari.

N ὁ ἢ βοῦς

G τοῦ τῆς βοός

D τῷ τῇ βοί

A τὸν τὴν βοά βοῶ

V ὦ βοῦ

hic bos

huius bonis.

huic boui

hunc bouem

ô bos

Duali.

N. A. V. τὼ τὰ βόε

G. D. τοῖν ταῖν βοοῖρ.

Plurali.

N οἱ αἱ βόες βοῦς

G τῶν βοῶν

D τοῖς ταῖς βοῦσι

A τοὺς τὰς βοάς βοῦς

V ὦ βόες βοῦς

hi boues

horum bouum

his bobus

hos boues

ô boues

L

Latini interponunt obliquis u loco digamma, in
quo Aeoles imitantur, qui inter duas uocales eiusdem
affectionis digamma ponere solent, quos in multis La-
tini sequuntur, ut ὄφις ovis, δάφορ Dauus, ᾠφορ
uum. Priscia.

AΣ.

Singulari.

N ὁ ᾄλσ	hic sal
G τοῦ ᾄλοσ	huius salis
D τοῦ ᾄλι	huic sali
A τὸν ᾄλα	hunc salem
V ᾠ ᾄλσ	ô sal
A	ab hoc sale.

Duali.

N. A. V.	τῷ ᾄλε
G. D.	τοῦν ᾄλοιρ

Plurali.

N οἱ ᾄλεσ	hi sales
G τῶν ᾄλωρ	horum salum
D τοῖσ ᾄλσι	his salibus
A τοὺς ᾄλασ	hos sales
V ᾠ ᾄλεσ	ô sales
A	ab his salibus.

BS.

Singulari.

N Hic Arabs

Singulari.

ὁ ᾠρᾱϛ

huius

Ghuius Arabis τοῦ ἄραβ^ο
 D huic Arabi τοῦ ἄραβ^ι
 A hunc Arabem τὸν ἄραβ^α
 V ô Arabs ὦ ἄραβ^ι
 A ab hoc Arabe.

Duali.

N. A. V. τῶ ἄραβ^ι
 G. D. τοῖν ἄράβοι^ν

Plurali.

Plurali.

N Hi Arabes δι ἄραβ^ι
 D horum Arabum τῶν ἄράβ^{ων}
 D his Arabibus τοῖς ἄραβ^ι
 A hos Arabes τοὺς ἄραβ^{ας}
 V ô Arabes ὦ ἄραβ^ι
 A ab his Arabibus.

Sic κύκλω^ι, ἤ κύκλω^{τοι}.

A genitiuo ἄραβ^ο uenit nominatiuus Latinus
 Arabus Arabi. Sic et alia deriuantur Aethiopice

AIS

EIS

EYS,

Singulari.

Singulari.

Singulari

N ἡ δαί^ς ὁ χαρί^ς ὁ ζεύ^ς
 G τῆς δαί^{δος} τοῦ χαρί^{εντος} τοῦ ζεύ^{ος} δαί^{δος}
 D τῇ δαί^{τι} τοῦ χαρί^{εντι} τοῦ ζεύ^ω δαί^{τι}
 A τῷ δαί^{τα} τὸν χαρί^{εντα} τὸν ζεύ^ω δαί^{τα}
 V ὦ δαί^ς ὦ χαρί^{εν} ὦ ζεύ^ς

Duali.

ταὶ δαί^ς

Bra

Ar

N. A. V. τὰ δᾶτε τῷ χαρίεντε
 G. D. τῶν δαυτοῖρ τοῖρ χαριέντοισι
 Plurali. Plurali.

N. δᾶτες δι' χαρίεντες
 G. τῶν δαυτῶρ τῶν χαριέντων
 D. ταῖς δαυσί τοῖς χαρίεσι
 A. τὰς δᾶτας τοὺς χαριέντας
 V. ὧ δᾶτες ὧ χαριέντες.

Sic neutrum χάρις χαριέντος, σιμόας σιμόεντος.
 Eodem modo declinantur Participia aoristorum in
 τυφθεῖς τυφθέντ. Sic etiam neutrum, τυφθεῖς
 τυφθέντ.

AX. acis. ΑΞ. κορ
 N. hic Thorax ὁ θώραξ
 G. huius Thoracis τοῦ θώρακος
 D. huic Thoraci τῷ θώρακι
 A. hunc Thoracem τὸν θώρακα
 V. ὁ Thorax ὧ θώραξ
 A. ab hoc Thorace.

Duali.

N. A. V. τῷ θώρακι
 G. D. τοῖν θωράκοισι.
 Plurali. Plurali.

N. hi Thoraces δι' θώρακες
 G. eorum Thoracum τῶν θωράκων
 D. his Thoracibus τοῖς θωράξι

F

hos

A hos Thoraces
V ô Thoraces
A ab his Thoracibus.

τοὺς θώρακας
ὦ θώρακις

AX.

ΑΞ α γ θ

Singulari.

Singulari.

N hic rapax
G huius rapacis
D huic rapaci
A hunc rapacem
V ô rapax
A ab hoc rapace.

ὁ ἄρπαξ
τοῦ ἄρπακος
ἑὸς ἄρπαγι
τὸν ἄρπαγα
ὦ ἄρπαξ

Duali.

N. A. V.

τῷ ἄρπαγι

G. D.

τοῖν ἄρπαξι.

Plurali.

Plurali.

N hi rapaces
G horum rapacium
D his rapacibus
A hos rapaces
V ô rapaces
A ab his rapacibus.

οἱ ἄρπακες
τῶν ἄρπακων
τοῖς ἄρπαξι
τοὺς ἄρπακας
ὦ ἄρπακις

EX.

ΥΞ.

Singulari.

Singulari.

N hæc fex
G huius fecis
D huic feci

ὁ ψύξις
τοῦ ψύγους
ἑὸς ψύγι

Βρα

h

hanc fecens
ô sex
ab hac fece.

τὸν τρύγα
ὦ τρύξ

Duali

N. A. V. τὼ τρύγε
G. D. τοῖν τρύγι.

Plurali.

hæ feces
harum secum
his fecibus
hæ feces
ô feces
ab his fecibus.

Plurali.

οἱ τρύγεσ
αὐτῶν τρύγεσ
τοῖς τρύξι
τούς τρύγας
ὦ τρύγεσ

OX.

ΟΣ.

Singulari.

Singulari.

hæc nox
huius noctis
huic nocti
hanc noctem
ô nox
ab hac nocte.

ἡ νύξ
αὐτῆς νύκτος
τῇ νύκτι
τὴν νύκτα
ὦ νύξ

Duali.

N. A. V. τὰ νύκτε
G. D. ταῖν νύκτεσ

Plurali.

Plurali.

hæ noctes

αἱ νύκτεσ

F 2

harum

G harum noctium

D his noctibus

A has noctes

V o noctes

A ab his noctibus.

ἡν νύκτων

ταῖς νύξιν

τὰς νύκτας

ὧ νύκτες

Supersunt declinationes Latinorum quarta et quinta, quæ commodè cum Grecis conferri non possunt, de quibus breuiter dicemus.

DE QVARTA DECLINATIONE
Latinorum.

Quæ sint terminationes et agnitio huius declinationis supra traditum est. Hoc tantum obseruabis, terminationem us, masculinorum et fœmininorum esse, ut hic senatus, hæc manus, u uero neutrorum. Habent autem in u nomina aliquam cognationem in flexu cum nominibus Grecis quintæ declinationis in -u desinentibus, quorum penultima breuis est, ut ex collatione patebit.

Regulæ de terminatione
VS.

Prima.

Nominatiuus, genitiuus et uocatiuus singularis et nominatiuus, accusatiuus et uocatiuus pluralesque similes.

Secunda.

Datiuus in ui diuisas syllabas desinit.

Ter

Tertia.

Accusatiuus fit à nominatiuo, mutata s in m, ut senatus senatum.

Quarta.

Ablatiuus fit à genitiuo abiecta s, ut senatus sena-

Quinta.

Genitiuus pluralis fit ab ablatiui singulari addendo um, ut senatu senatum.

Sexta.

Datiuus & ablatiui in ibus correptam desinunt. Excepiuntur arcubus, artubus, partubus, lacubus, specubus, tribubus, ficubus, portubus, acubus, quercubus, nerubus.

Regulæ de terminatione

u.

Prima.

Omnia nomina in u sunt generis neutri & indeclinabilia in singulari numero.

Secunda.

Nominatiuus, accusatiuus & uocatiuus plurales sunt similes, & finiunt a, ut solent neutra.

Tertia.

Genitiuus uum finit.

Quarta.

Datiuus & ablatiui in bus correptam desinunt.

Paradigmata quartæ declinationis.

F 3

VS V

VS Singulari	V Singulari.	Y Singulari.
N hic fructus	hoc genu	τὸ γόνυ
G huius fructus	huius genu	τοῦ γόνυος
D huic fructui	huic genu	τοῦ γόνυ
A hunc fructum	hoc genu	τὸ γόνυ
V ò fructus	ò genu	ᾧ γόνυ
A ab hoc fructu	ab hoc genu	

Duali.

	N. A. V.	τὸ γόνυ
	G. D.	τοῦ γόνυος
Plurali.	Plurali.	Plurali.
N hi fructus	hec genua	τὰ γόνυα
G horum fructuum	horum genuum	τῶν γόνυων
D his fructibus	his genibus	τοῖς γόνυοις
A hos fructus	hec genua	τὰ γόνυα
V ò fructus	ò genua	ᾗ γόνυα
A ab his fructibus	ab his genibus.	

Veteres quoq; fructus & fructi genitium fecerunt. Terent. In ædibus nihil ornati, nihil tumidi. Idem, Eius anvis causa.

Veteres dixerunt & cornus pro Cornu.

DE QUINTA DECLINATIONE
LATINORVM.
Omnia nomina quintæ declinationis in es desinunt
& sunt

sunt generis foeminini, præter dies, quod in singu-
ari tam masculini quàm foeminini generis reperi-
tur, in plurali uero masculini generis est. Quod ad
terminus & terminationes casuum attinet absq; syllaba-
rum quantitate, conuenit prorsus cum tertia Latina,
præter genitiuum.

Regula prima.

Nominatiuus & uocatiuus singulares, & nomi-
natiuus, accusatiuus & uocatiuus plurales quinti or-
dinis es finiunt.

Secunda.

Genitiuus & datiuuus sunt similes, & sunt à nomi-
natiuo, uertendo s in i, ut dies dicii.

Tertia.

Accusatiuus fit à nominatiuo s in m mutata.

Quarta.

Ablatiuus uenit à nominatiuo, abiecta s.

Quinta.

Genitiuus pluralis formatur ab ablatiui singulari
addendo rum.

Sexta.

Datiuus & ablatiuus plurales sunt ab ablatiui sin-
gulari, addita bus.

Observabis uero pleraq; nomina in plurali carere
genitiuo, datiuo & ablatiui.

Paradigma.

F 4

Singulari

Singulari.	Pl rali.
N hæc species	hæc species
G huius speciei	harum specierum
D huic speciei	his speciebus
A hanc speciem	has species
V ô species	ô species
A ab hac specie	ab his speciebus.

Restant quinque declinationes Græcorum, quas contractorum uocant, quæ quoque breuiter à nobis traduntur. Sunt autem omnes imparisyllabicae, hoc est, obliquis qui excedunt nominatiuum numero syllabarum.

DE QVINQVE DECLINATIONIBUS CONTRACTORUM.

Contractorum declinationes euphoniae & uitiandi hiatus causa à Græcis sunt inuenta.

Porro Latini quoque, in quibusdam nominibus & casibus, contractione & concisione utuntur, ut Theſi pro Theſei, Ouid. Iniuria Theſei, Achillei pro Achillei, Dardanidum pro Dardanidarum, nummum pro nummorum, peculi pro peculi, tuguri pro tugurij etc.

Ceterum quanquam non ignorem difficiles uideri adolescentibus, propter uarietatem terminationum in casibus, contractorum declinationes, tamen si retulerint has quinque contractorum ad quintam simplicium, cum qua omnino conueniunt, & ex qua omnes fluunt, erit illorum flexus facilis. Quare hoc à pueris exigendum.

gendum

gendum est, ut omnia nomina harū quinq; declinationum primum ad formam quintæ declinationis simplicium inflectant, & postea animaduertant, qui uocalem concursus, in quam diphthongum seu uocalem, in quaq; declinatione contrahi debeat.

Regulæ generales de declinationibus contractorum.

Prima.

Omnes declinationes contractorum, excepta quarta, sequuntur in omnibus numeris & casibus quintam simplicium, præter eos casus qui syneresim patiuntur.

Secunda. de Dativo singulari.

Datiuus singularis primæ, secundæ & tertiæ declinationi ei finiens, contrahitur in ei, ut δημοδένει, δημοδένει, πόλει, πόλει, βασιλέϊ, βασιλέϊ.

Tertia, de Duali numero.

In nominatiuo, accusatiuo & uocatiuo dualis numeri, in prima secunda & tertia declinatione, ee mutatur in η δημοδένει, δημοδένει, πόλει πόλει, βασιλέε, βασιλέε.

Quarta, de Plurali.

Nominatiui & uocatiui in ee, & accusatiui plurales in eas in prima, secunda & tertia declinatione desinentes, contrahunt ee & eas in ēe, ut δημοδένει

ὁδέναις δημοδέναις, δημοδέναις δημοδέναις, πό-
 λαις πόλεις, πόλεις πόλεις, βασιλέας βασιλέας, βα-
 σιλέας βασιλέας.

Nomina uero neutri generis in prima & secunda
 declinatione, quæ nominatiuum, accusatiuum & uo-
 catiuius plurales ea finiunt, contrahunt ea in u, ut
 τεῖχ'α τεῖχ'η, σινήπ'α σινήπ'η.

DE PRIMA DECLINA-
 TIONE CONTRA-
 ctorum.

Prima declinatio quot habet
 terminationes?

Tres, $\begin{cases} \text{Masculinorum } \delta\eta\mu\omicron\delta\acute{\epsilon}\nu\eta\varsigma. \\ \text{Fæmininorum, ut } \tau\eta\acute{\iota}\eta\varsigma\eta\varsigma. \\ \text{Communium, ut } \delta\ \eta\upsilon\lambda\acute{\iota} \ \eta\ \alpha\lambda\eta\theta\eta\varsigma. \\ \text{Adiectiuorum neutrorum, ut } \tau\omicron\ \alpha\lambda\eta\theta\eta\varsigma. \\ \text{Substantiuorum neutrorum, ut } \chi\acute{\alpha}\rho\alpha\varsigma. \end{cases}$

Quot casus contrahuntur in hac
 declinatione?

Omnes præter nominatiuum & uocatiuum singu-
 lares & datiuum pluralem.

Quot habet contra-
 ctiones?

Quinque.

& quæ sit ex eo genitiui singularis.
 oī quæ sit ex eoī genitiui & datiui dualis.
 et quæ { eī datiui singularis.
 sit ex { ee nominatiui et uocatiui plura.
 { ee accusatiui pluralis.

Quinq; { eo quæ formatur ex genitiuo plurali.
 { n quæ co= accusatiui singulari.
 alefcit ex { nomina. accusa. & uoca. dua=
 { ee { lis, & iisdem casib. pluralis nu=
 meri, nominum neutri generis.

Singula. { Genitiuo eoī in oug.
 { Datiuo eī in i.
 { Accusatiuo ee in n.
 { Nominatiuo
 { Accusatiuo } ee in n
 Duali. { Vocatiuo
 { Genitiuo } eoīv in oiv.
 { Datiuo }
 { Nominatiuo eeg in eīg.
 Plurali. { Genitiuo eoīv in oīv
 { Accusatiuo eeg in eīg.
 { Vocatiuo eeg in eīg.

Quæ est eius agnitio?

Hec est, cum eius casus ad hanc formam flectuntur.

	NO.	GE.	DA.	AC.	VO.
	ng	Contra.	Cont	eo n	eg uel ng
Singulari. {	eg	eoī	eg	eī	eg
	og			og	og

Duali εε η εοῖν οῖν εοῖν οῖν εε η εε η
 Plura. { εσσ εσ εασ εας εες ες
 { εα η εων ων εσι εα η εα η
 { εα η εα η εα η

Paradigmata omnium generum
 huius declinationis.

ΗΣ masculinorum. ΗΣ fœmininorum.

Singulari. Contract. Singulari. Contract.

N ὁ δημοθένης ἡ γρηῃς
 G τοῦ δημοθένης θένος τοῦ γρηῃς
 D τοῦ δημοθένης θένει τῇ γρηῃ
 A τὸν δημοθένα θένῃ πλὴν γρηῃα
 V ὦ δημοθένης ὦ γρηῃς.

Duali.

Duali.

N. A. V. τῶ δημοθένε θένῃ τὰ γρηῃ
 G. D. τοῖν δημοθένοιν νοῖν τῶν γρηῃοιν

Plurali.

Plurali.

N οἱ δημοθένες σθένης αἱ γρηῃς
 G τῶν δημοθένων σθενῶν τῶν γρηῃων
 D τοῖς δημοθέнесί ταῖς γρηῃσί
 A τοὺς δημοθένας θένεις τὰς γρηῃας
 V ὦ δημοθένες σθένης ὦ γρηῃς.

ΗΣ communium. ΕΣ neutrorum adiectivorum.

Singulari. Contract. Singulari. Contract.

N ὁ καὶ ἡ ἀληθής τὸ ἀληθές
 G τοῦ καὶ τοῦ ἀληθέος τοῦ ἀληθέος
 D τοῦ καὶ τῇ ἀληθεί θῷ τῇ ἀληθεί
 A τὸ καὶ τὴν ἀληθεί θῷ τῇ ἀληθεί

A τὸ

Βρα
 α

A τὸν καὶ τὴν ἀληθέα θῆ
V ὧ ἀληθέσ

τὸ ἀληθέσ
ὧ ἀληθέσ

Duali.

Duali.

N. A. V. τὸ καὶ τὰ ἀληθέα θῆ. τὸ ἀληθέα θῆ

G. D. τοῖν καὶ ταῦν ἀληθέοιν θοῖρ. τοῖν ἀληθέοιν θοῖρ

Plurali.

Plurali.

N δι καὶ αἱ ἀληθέα θῆσ

τὰ ἀληθέα θῆ

G τῶν ἀληθέων θῶν

τῶν ἀληθέων θῶρ

D τοῖσ καὶ ταῖσ ἀληθεσι τοῖσ ἀληθεσι

A τοῦσ καὶ τὰσ ἀληθεας θῆσ

τὰ ἀληθεα

θῆ

V ὧ ἀληθεες θῆσ

ὧ ἀληθεα

θῆ

OS neutrorum substantiuorum.

Singulari.

Contractiones.

N τὸ τεῖχ

G τῶ τείχε καὶ τείχουσ

D ὧ τείχει

χε

A τὸ τεῖχ

V ὧ τεῖχε

Duali.

N. A. V. τὸ τείχε

χῆ

G. D. τοῖν τείχεοιν

χοῖν.

Plurali.

N τὰ τείχεα

χῆ

G τῶν τείχεων

χωῖρ

D τοῖσ τείχεσι

A τὰ τείχεα

χῆ

V ὧ τείχεα

χῆ.

Εἰμ

Bra
Huius primæ declinationis contractorum, non est
multus usus apud Latinos. Neq; enim sunt multa no-
mina huius declinationis, quibus utantur Latini, sed
sequentis secundæ contractorum plurima extant no-
mina, quibus crebro Latini utuntur. Quare vel pro-
pter Latinam linguam necessaria est eius cognitio.

DE SECUNDA DECLINATIONE
CONTRACTORVM.

Supra in declinationibus simplicium consilio lin-
guarum uarietatem omisi, quod satis esse putem, initio
communem tantum linguam pueris tradere. Vides
enim plerosq; qui aut ignaui aut infirmis sunt inge-
nijs, hac tanta linguarum & terminationum uarietate
à Grecis discendis absterreri. Hic uero linguarum
ratio commodè omitti non potest.

Recipit autem hæc declinatio trium linguarum uarietatem. Communis enim lingua genitiuum per eos
facit, Ionica per eos, Attica uero per eos. Quare pueri
diligenter genitiui flexum obseruabunt, & secundum
illius formationem declinabunt reliquos casus.
Atq; hæc declinatio bene nota debet esse pueris. Sunt
enim plurima nomina huius declinationis, quibus Latini
utuntur, ut sunt hæc, Polis, Neapolis, Constantinopolis,
Emphasis, Eclipsis, Thesis, Genesis, Hæresis, Metamorphosis, Nemesis &c. Quorum declina-
tio

io magno negotio à Latinis grammaticis in tertio or-
dine traditur.

Secunda declinatio quot habet
terminationes.

Duas, { 13 Masculinorum, ut δ ὄφις.
 { 13 Femininorum, ut ἡ πῶλις.
 { 1 Neutorum, ut δ σῖνπι.

In quibus casibus fit contractio:

Singulari in dati = { Comuni ii in i.
uo, lingua { Ionica ei in ei.

Contra- {
ctio fit { Duali in { nominatiuo } lingua Ionica ee
in his ca { accusatiuo } in ii.
sibus, in { uocatiuo }
 { Nominatiuo & { Comuni, iis in iis
 { uocatiuo, lingua { Ionica. iis in iis

Plurali. { Accusa- { Comuni iis in iis.
 { tiuo. { Ionica iis in iis.

Quæ est agnitio huius de-
clinationis?

Hec est, cum eius casus ad hanc formam declinan-
tur.

	NO.	GENI.	DAT.	AC.	VO.
Singulari	{ 13	Com. iis	ii i	ip	iis uel i
		Ioni. iis			
	{ 1	Atti. iis	ei ei	i	i

Duali

Duali	{	1ε	1οιν	1οιν	1ε	1ε
			εοιν	εοιν		
		εε uel	η	εων	εων	εε uel η
Plura.	{	1εσ	1σ		1ασ	1σ
		εεσ	εισ	1ων	1σ1	εασ
			εων	εσ1		εεσ
		1α	1	εων	1α	1
		εα	η		εα	η

Exempla secundæ contractorum.

Singulari.

1Σ masculinorum.

N	ὁ ὄφις	hæc	Genesis
G	τῷ {	ὁ φ1	Comm.
		ὁ φεσ	Ioni.
		ὁ φεωσ	Atti.
D	τῷ {	ὁ φ11	con.
		ὁ φ11	et con.
		ὁ φ1	
A	τὸν ὄφιν	hanc	Genesim
V	ὦ {	ὁ φ1	
		ὁ φ1σ	
N. A. V.	τῷ {	ὁ φ1ε	
		ὁ φεε	con.
		ὁ φ1	
G. D	τοῖν {	ὁ φ1οιν	
		ὁ φεοιν	
		ὁ φεων	

Plurali.

ὁ1 ὄφιν

ὁφεις con. ὁφεις hæ Geneses
ὁφεις con. ὁφεις

τῶν { ὁφίων
ὁφέων
ὁφείων
harum Genesium

τοῖς { ὁφισι
ὁφείσι
his Genesibus

ὁφιας con. ὁφεις
τοῦς ὁφιας con. ὁφείας. hæ Geneses.

Vocativus similis est nominativo.

ΙΣ fœmininorum.

Singulari.

ἡ πόλις

πόλιος Commu.

τῆς { πόλεος Ioni.
πόλεως Atti.

τῇ πόλει ὦ con. πόλι

πόλει ὦ con. πόλι

πὺ πόλιρ

ὦ πόλι

πόλις.

Duali.

N. A. V. τὰ πόλις

πόλις ὦ con. πόλις

πολίσιρ

D. τῶν { πολέσιρ

πόλεσιρ

πόλεσιρ

Ἔ

Plurali.

Plurali.

N αὶ { πόλεις con. πόλεις
 πόλεις con. πόλεις,

πολίων

G τῶν { πολέων
 πόλεωμ.

D ταῖς { πόλιν
 πόλιν.

A τὰς { πόλιν con. πόλιν
 πόλιν con. πόλιν.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

I neutrorum.

Singulari.

N τὸ σῖνκτι,

{ σῖνκτιος Com.

G τοῦ { σῖνκτιος Ioni.
 σῖνκτιος Atti.

D τοῦ { σῖνκτι con. σῖνκτι.
 σῖνκτι con. σῖνκτι.

A τὸ σῖνκτι.

V ὃ σῖνκτι.

Duali.

N. A. V. τοῦ { σῖνκτι
 σῖνκτι con. σῖνκτι.

G. D. τοῖν { σῖνκτιον
 σῖνκτιον
 σῖνκτιον.

In i nomina, ut Sini-
 gummi, ἔπειτα.

Plurali.

plurati.

τοῖς σινῆπια con. σινῆπῃ

σινῆπια con. σινῆπῃ

σινῆπίων

τοῖς σινῆπῶν

σινῆπῶν

σινῆπῶν

τοῖς σινῆπῶν

σινῆπια con. σινῆπῃ

τοῖς σινῆπια con. σινῆπῃ

σινῆπια con. σινῆπῃ

σινῆπια con. σινῆπῃ

DE TERTIA DECLINATIONE CONTRACTORVM.

Hac tertia contractorum conuenit cum terminati-
one eius secundæ declinationis Latinorum. Et ex hac
Græca Latini suos casus magna ex parte in declinandis
nominibus in eius desinentibus mutuuntur. Sunt enim
omnia in eius Græca. Est autem hoc obseruandum, quod
huius ordinis pleræque nomina apud Latinos duplicem
declinationem habent. Primam, secundum analogiam
secundi ordinis, assumptis tamen Græcis casibus accu-
satio & uocatio, ut Achilles Achillei Achilleo,
Achilleum uel Achillea, ô Achilleu. Alteram iuxta ter-
tiam Latinorum, ut Achilles Achillis Achilli Achil-
lem &c. Sic Vlyssæus Vlysses, Perseus Perses &c.

G 2

Tertia

Tertia declinatio quot terminaciones habet.

Vnam tantum & masculini generis, scilicet ὁσφύς. Formatur autem genitium lingua communis εος, Ionica in ἦος, Attica in εως.

In quibus casibus fit contractio:

Contractio fit in his casibus.	Singulari	Dativo εἰ in ᾧ		
		Nominatio		
		Accusatio } εἰ in η		
	Duali	Vocatio		
	Plurali	Nominatio εως		
		Accusatio εως } in ᾧ		
		Vocatio εως		

Quæ est agnitio huius declinationis

Hæc est, cum eius casus ad hunc typum spectantur.

	NO.	GE.	DA.	AC.	VO.
		Com. εός εἰ con. ᾧ	ἔα	ᾧ	
	εύς	Ioni. ἦος ἦι	ἦα		
		Atti. εως			εως
Duali.	ἔε con. ᾧ	ἔοιν	ἔοιν	ἔε con. ᾧ	ἔε ν
	ἦε	ἦοιν	ἦοιν	ἦε	ἦε
plura.	ἔεσ φς	ἔων	ἔων	ἔας ἔς	ἔας ἔς
	ἦεσ	ἦων	ἦων	ἦας	ἦεσ

Regula prima.

Nullus genitiuorum contrahitur.

Secunda

Secunda.

Vocativus singularis fit à nominativo, dempta & per circumflexum βασιλεὺς βασιλῆῦ.

Tertia.

Dativus pluralis formatur addita, ad nominativum singularem, per circumflexum, ut βασιλεὺς βασιλῆοισι.

Paradigmata Græca & Latina.

ΕΥΣ Græcorum.

Eus Lat. se=

ES tertiæ

cundæ decli.

decli.

Singulari.

Singulari.

Singu.

ὁ ἀχιλλεύς

hic Achilleus

Achilles

ἀχιλλέος Com.

τῷ ἀχιλλῆος Ioni.

huius Achillei

Achillis

ἀχιλλέως Atti.

ἀχιλλεῖ & contra=

τῷ Ἀχιλλεῖ

huic Achilleo

Achilli

ἀχιλλῆϊ

τὸν ἀχιλλέα

hunc Achilleum

Achillem

τὸν ἀχιλλῆα

ὦ ἀχιλλεῦ

ô Achilleu

Achille

Duali

ab hoc Achilleo

Achille.

ἀχιλλέε & con. Sic Vlyssæus Vlysses etc.

N.A. V. τῷ ἀχιλλῆϊ

Exempla horum casu=

ἀχιλλῆε

um ex probatis autoribus

G. D. τῷ ἀχιλλέοιν

plurima citat Priscianus in

ἀχιλλῆοιν

6. & 7.

G 3

Plurali

Plurali.

N	οἱ	ἄχιλλέες	ῥε
		ἄχιλλῆες.	
R	ῥῶν	ἄχιλλέων	
		ἄχιλλῶν.	
D	τοῖς	ἄχιλλεῦσι.	
A	τούς	ἄχιλλέας	ῥε
		ἄχιλλῆας.	
V	ῶ	ἄχιλλεες	ῥε
		ἄχιλλῆες.	

DE QUARTA CONTRACTO-
rum declinatione.

Sunt quedam nomina Græca fœminina tertiæ declinationis Latinorum in ô productam desinentiâ, quæ ex hac quarta Græcorum declinatione casus mutantur, Quare hæc breuiter quoq; conferemus. Est autem hæc omnium contractorum facilima. Patitur enim res tantum synæreses, & in singulari tantum numero. Dualis & Pluralis numeri declinantur omnino ad formam tertiæ simplicium.

Quarta declinatio quot habet
terminationes?

Duas, ὡς & est tantum fœmininorum.

In quibus casibus fit contractio?

Contractio

contractio fit
Singulari
Genitiuo oos in ῥε,
Datiuo oi in oi
Accusatiuo ea in ω,

Quæ est eius agnitio?

Hæc est, cum ad hunc modum casus declinantur.

NO. GE. DA. AC. VO.

Gen. { ω^{ος} oos con, ῥε oi con, oi oα con, ω oi uel ω

Duali ω oip oiv ω ω

Plurali, oi ωυ ois oūs oi

Paradigmata.

ΩΣ

Singulari.

N. αἰδώς contract.

G. αἰδός δους

D. αἰδοί δοί

A. αἰδóa δω

V. αἰδοί.

Duali.

N. A. V. τὰ αἰδώ.

G. D. τῶν αἰδοίρ.

Plurali.

N. αἰδοί

G. αἰδών

D. αἰδοίς

A. αἰδούς

V. αἰδοί.

G 4

Singulari

Ω
Singulari.

O Latinorum.
Singulari.

N ἡ σαπφῶ Con. Hæc Sappho
G ἡ σαπφῶς σου huius Sapphonis uel Sappho.
D τῇ σαπφῶι φοῖ huic Sapphoni uel Sappho.
A τὴν σαπφῶα φῶ hanc Sapphonem uel Sappho.
V ὦ σαπφῶι At. φῶ. ὦ Sappho.

Duali ab hoc Sappho.

N. A. V. τὰ σαπφῶ Sic Io, Dido, Calypso.

G. D. τῶν σαπφῶν Facile autem iudicari potest,
Plurali. qui casus sint uel Græci uel Latini.

N αἱ σαπφῶι tini.

G τῶν σαπφῶν

D τῶν σαπφῶν

A τὰς σαπφῶν

V ὦ σαπφῶι.

DE QUINTA CONTRACTO-
RVM DECLINATIONE.

Quinta declinatio quot habet
terminationes?

Vnam, scilicet ας, Et est neutrorum tantum.

Quot casus contrahuntur?

Omnes, præter nominatiuum, accusatiuum & datiuum singulares, qui sunt, ut omnium neutrorum miles, & datiuum pluralem.

Qua est eius agnitio?

Hec est, cum casus ad hanc praescriptam formam declinantur.

	Singulari.	Duali.	Plurali.
		ατε Com	ατα Commu.
NOM, ας	αε Ioni.	αα Ioni.	α Atti.
		α Atti.	
	ατος Commu.	άτοιυ Com.	άτωρ Com.
GENI.	αος Ioni.	άοιν Ioni.	άων Ioni.
	ως Atti.	ών Att.	ών Atti.
	ατι Commu.	άτοιυ Com.	
DAT,	αϊ Ionica	άοιν Ioni.	ασι
	α Attica.	ών Atti.	
		ατε Com,	ατα Commu.
ACCV. ας	αε Ioni.	αα Ioni.	
	α Atti.	α Atti.	
	ατε Commu.	ατα Commu.	
VOCA. ας	αε Ioni.	αα Ioni.	
	α Atti.	α Atti.	

Paradigma.

	Singulari.	Duali.	Plurali.
		κέρατε Com.	κέρατα Com.
N, τὸ κέρας	τὸ κέρας Ioni.	κέραα Ioni.	
	κέρα Atti.	κέρα Atti.	
	κ	ς	κ τα

	ἡξάτος Com.	ἡξάτοις Cō. ἡξάτων Cō.
G ῥ	ἡξάος Ioni. τοῖν	ἡξάοιν Ioni. ἡξάων Ioni.
	ἡξώς Atti.	ἡξῶν Att. ἡξῶν Atti.
	ατ Com.	ἡξάτοις Com.
D ῥ	αῖ Ioni. τοῖν	ἡξάριον Ioni. αῖ
	α Atti.	ἡξῶν Atti.
		ἡξάτε Cō. Accusatiuus ὅ
A τὸ	αξ	τὸ ἡξάτε Io. uocatiuus simi-
		ἡξά At. les sunt nomina
		Vocatiuus simi- tiuo plurali.
V ὦ	αξ	lis cō nominati-
		uo ὅ accusatiuo.

De Nominibus Numeralibus Græcis & Latinis.

Sicuti apud Latinos numeralia in declinationibus
variant ita & Græca.

Singulari.			Singulari.		
Mas.	Fœm.	Neut.	Mas.	Fœm.	Neut.
N Vnus	Vna	Vnum	ἓῖς	μία	ἓν
G unius	unius	unius	ἑνός	μιάς	ἐνός
D uni	uni	uni	ἑνί	μῇ	ἐνί
A unum	unam	unum	ἑνα	μίαν	ἐν
V une	una	unum			
A ab uno	una	uno.			
Mas.			Fœm.		
N Duo			Duæ		
				Neut.	
				Duo	

duorum

G duorum	duarum	duorum
D duobus	duabus	duobus.
A duos & duo	duas	duo.

δύο omnis generis.

Duali	Pluari.
N δύο	δι & τὰ δύο
G δύοιν	τῶν δύο
D δύοιν	τοῖς καὶ ταῖς δύοσι
A δύο	τοὺς καὶ τὰς καὶ τὰ δύο.

Reliqua numeralia sunt pluralis numeri.

Mas. & foem.	Neut.	Mas. & foem.	Neut.
N Tres	Tria	τρεῖς	τρία
G trium	trium	τρίων	τρίων
D tribus	tribus	τρίσι	τρίσι
A tres	tria	τρεῖς	τρία.

Reliqua omnia usq; ad cen Mas. & foem. Neut.
 τὰ apud Latinos numerata= τέσσαρες τέσσαρα
 lia sunt indeclinabilia, & πεντάγων πεντάγων
 generis omnis. τέσσασι τέσσασι
 τέσσαρες τέσσαρα.

Cetera usq; ad ἑκατόν sunt indeclinabilia & generis omnis.

De Numero Græcorum & Latinorum.

Notæ

Βρα

Note		Numerus	
Græcorū.	Latinorū.	Græcus.	Latinus.
α	1	έν	unum
β	2	δύο	duo
γ	3	τρία	tria
δ	4	τέσσαρα	quatuor
ε	5	πέντε	quinq;
ς	6	έξ	sex
ζ	7	επτά	septem
η	8	οκτώ	octo
θ	9	έννέα	novem
ι	10	δέκα	decem
ια	11	ένδεκα	undecim
ιβ	12	δώδεκα	duodecim
ιγ	13	δεκατρία	tredecim
ιδ	14	δεκατέσσαρα	quatuordecim
ιε	15	δεκαπέντε	quindecim
ισ	16	δεκαέξ	sedecim
ιζ	17	δεκαεπτά	septemdecim
ιη	18	δεκαοκτώ	octodecim
ιθ	19	δεκαέννέα	novemdecim
κ	20	είκοσι	viginti
κα	21	είκοσιέν	viginti unum
κβ	22	είκοσιδύο	viginti duo
κγ	23	είκοσιτρία	viginti tria
κδ	24	είκοσιτέσσαρα	viginti quatuor

Note

Nota

Numerus

Græco. Latino.

Græcus

Latînus.

κε	25	εἰκοσιπέντε	uiginti quinqs
κς	26	εἰκοσιἕξ	uiginti sex
κζ	27	εἰκοσιεπτά	uiginti septem
κη	28	εἰκοσιοκτώ	uiginti octo
κθ	29	εἰκοσινενέα	uiginti nouem
λ	30	τριάκοντα	triginta
μ	40	τεσσαράκοντα	quadraginta
ν	50	πεντάκοντα	quingenta
ς	60	εξάκοντα	sexaginta
ο	70	επτάκοντα	septuaginta
π	80	ὀκτώκοντα	octoginta
ρ	90	ἐννέακοντα	nonaginta
ρ	100	ἑκατον	centum.
σ	200	διακόσιοι	ducenti
τ	300	τριακόσιοι	trecenti
υ	400	τετρακόσιοι	quadringenti
φ	500	πεντακόσιοι	quingenti
χ	600	ἑξακόσιοι	sexcenti
ψ	700	ἐπτακόσιοι	septingenti
ω	800	ὀκτωκόσιοι	octingenti
θ	900	ἐννεακόσιοι	nongenti
ι	1000	χίλιοι	mille
ει	2000	διχίλιοι	bis mille

γ 3000

γ

3000

τρεῖς χιλιοί

ter mille

10000

μύριοι

decies mille.

Est ergo annus præsens à natali Christi.

α φ λ σ.

1 5 3 6.

Hæc de Nomine.

DE PRO

NOMINE.

PRONOMEN quid est :

Pars orationis, quæ pro nomine posita, tantummodo
penè significat, personamq; interdum recipit.

Αὐτωνυμία ὅστις μέν ἐστι λόγου κλιτὸς, ἀντίθετος
τοῖς ἀνταμιβανομένοι, Pronomen est pars orationis
declinabilis, pro nomine assumpta.

Quot sunt Pronomina:

Quindecim Latinorum. Græcorum quatuordecim.

Ego

ἐγώ

Ego

Tu

σύ

Tu

Sui

οὗ

Sui

Ille

ἐκεῖνος

Ille

Iste

ὁ αὐτός

Idem

Ipsè

αὐτός

Ipsè

Is

Hic

οὗτος

Hic

Is

M